RASTIVÄLI

Rastivarsat ry:n seuralehti 2/2006 Joulukuu

Rastiväli

Rastivarsat ry:n ilmoitus- ja tiedotuslehti. Ilmestyy kahdesti vuodessa. Painos 230 kpl.

Päätoimittaja:
Jouni Tourunen
Tilhentie 9, 16300 Orimattila
puh. 040 524 3360
email jouni.tourunen@a-klinikka.fi

Jäsenrekisterin ylläpito ja Rastivälin postitus:
Susanna Hämäläinen
Lauttakuja 2 A
16300 Orimattila
puh.040-7412675
susanna.hamalainen@pp.inet.fi

WWW: http://www.rastivarsat.fi

Taitto:
Esa Orava,
esa.orava@affectogenimap.fi

Kannen kuva: John Laukka ohjaamassa maastoon lähtojöitä koululaiskisassa.

Painopaikka:
M&P Paino, Lahti

Sisällysluettelo:

Puheenjohtajan palsta 3
Pyöräsuunnistuksen EM-kisat Puolassa 4
Hopea ei ole häpeä - gubbeviestit Sammatissa 8
Hippoleiri Salusjärvellä 10
Maken valmennuspalsta 15
Yökuppi 2006 18
Yökuppi 2007 21
Pistepokaali 2006 22
Koulukisat Urheilukeskuksessa 26
Heikin harkitut 30
Saksa on yyberhauska maa 32
Korttelikuppi 2007 34
Tuloksia 35
Norjaan kesällä 2007 36
D43-seikkailu 37
Jäsenmaksut ja kilpailumaksut 42
Yhteystiedot 43

Puheenjohtajan palsta

JOUNI TOURUNEN

Maailman Mika ja muita tarinoita
Kuluneen kauden kohokohta elettiin elokuussa Padasjoen Hirtniemessä, kun Rastivarsat nappasi historiallisen kolmoisvoiton H150-sarjan AM-viestissä. Varsinkin kolmosjoukkue taisteli urheasti pronssille ennakkoon vahvempien vastustajien nenän edestä.

No okei, heinäkuussa ehdittiin elää vielä hienompia hetkiä Liperin Pärnävaarassa, kun Mika Tervala pyöräsuunnisti pitkän matkan ja viestin MM-kultaa. Mikan mitalikahvitilaisuus taisi olla seuran historiassa ensimmäinen lajissaan, mukava sellainen. Vertaansa vailla oleva mitaliketju sai jatkoa lokakuussa kahdella EM-kullalla Puolassa. Himmeämpiä mitaleita ei tarvitse edes muistella. Kaikki lajit huomioiden Mika on kiistatta Suomen menestynein suunnistaja. Eikä syke taida sammua tähänkään kauteen…

Iltarastit uuteen kukoistukseen
Maanantai-iltojen uudistuneet Iltarastit oli kuluneen kauden toinen menestystarina. Yleisölehden ja naisten suunnistuskurssin myötä hyvän startin saanut kausi jatkui tasaisen tappavana syksyyn saakka. Osallistujamäärä kaksinkertaistui edelliseen kauteen nähden, parhaimmillaan lähenneltiin sadan kuntoilijan tapahtumaa, monia uusia harrastajia löytyi rasteille ja Esan toteuttama palautekysely tuotti pääasiassa kiittävää arviointia (tarkempi yhteenveto Iltarastien weppisivuilla). Muutamilla jo vireillä olevilla uudistuksilla höystettynä tämän vuoden mallilla kelpaa jatkaa tulevaan kauteen. Iltarastien esimerkki osoittaa, että suunnistuksella on kaikesta uudesta tarjonnasta huolimatta edelleen sijansa suomalaisten liikuntavalikoimassa, kunhan vain kiinnostus ja innostus saadaan syttymään.

Kouluyhteistyö jatkuu
Omanlaisensa menestys- ellei jopa paisumistarina on myös suunnistuksen koululaiskisa, jossa saavutettiin taas uusi osanottoennätys. Urheilukeskuksen maastossa etsi rasteja peräti 450 koululaista 8 eri koulusta. Tässä kisassa jos missä on säpinää ja aitoa liikunnan riemua! Koululaiskisasta on vuosien myötä kasvanut osanottajamäärältään yksi suurimmista lasten suunnistustapahtumista Suomessa.

Koulujen kanssa tehtävää yhteistyötä on tarkoitus jatkaa ja monipuolistaa tulevana vuonna. Opetusministeriöltä on haettu Nuori Suomi –paikallistukea ”Koulukartalta suunnistuspolulle” –hankkeeseen, jonka tavoitteena on tuottaa joka koululle oma pihakartta, tukea opettajia suunnistuksen opetuksessa ja suunnistusratojen/harjoitusten laadinnassa sekä aktivoida koululaisia Hippo –suunnistuskoulun tapahtumiin, suunnistuksen harrastajiksi. Tätä kirjoittaessani tiedossa on, että hankkeelle on myönnetty rahoitusta, mutta sen suuruus selviää vasta 12.12. pidettävässä tukien alueellisessa julkistamistilaisuudessa. Joka tapauksessa hankkeen toteutuksessa tarvitaan seuralaisten panosta monin tavoin, joten olkaa kuulolla!

Nuoret aktiivisina
Tämän palstan viimeisenä – vaan ei vähäisimpänä – menestystarinana totean ilolla nuorten hippojemme aktiivisuuden. Nuoret osallistuivat Antin, Pekan ja Jussi-Petrin ohjauksessa innokkaasti ja menestyksekkäästi AM-kisoihin ja alueen kansallisiin. Alueen nuorisocupin palkituissa olikin ennätyksellisen monia rastivarsoja kärkisijat vallanneiden Tatun (H12) ja Olli-Petterin (H14) johdolla. O-P kuittasi myös kauden pistepokaalikisan voiton. Nuorten Jukolaan osallistuttiin ensi kertaa kahdella tasaisella joukkueella ja myös massaviesteissä (25manna ja Halikko) nuorille alkaa löytyä vastuullisia osuuksia. Hyvä nuoret!

Kiitos kuluneesta kaudesta, muistakaa joulukuusitalkoot!
Rauhallista joulua ja mielenkiintoista uutta vuotta!

Ps. Edellisessä lehdessä kysyin urheiluseuraa, jonka nimessä on sekä miehen että naisen nimi. Oikea vastaus löytyy från det svenskaspråkiga folket: Lovisa Tor.

Idän ihmemaa Puola

Pyöräsuunnistuksen EM-kisat 30.8.-3.9.2006

MIKA TERVALA

Pyöräsuunnistuksen historian ensimmäiset viralliset Euroopan mestaruuskilpailut pidettiin Puolassa syyskuun puolessa välissä. Jos joku teistä lukijoista on viime aikoina käynyt Puolassa, ymmärtää varmasti hyvin mitä edellä oleva otsikko tarkoittaa. Lyhykäisyydessään Puola on nykyään samalla erittäin kehittynyt teollisuusmaa ja silti yhtä aikaa köyhyyttä ja nälkää näkevä kehitysmaa. Ihmisten tuloerot ja sitä kautta elämisen laatu vaihtelevat maan eri osien välillä todella paljon. Yhteistäkin toki löytyy, kuten pyöräily. Joka paikassa on näet yhtä turvatonta liikkua pyörällä. Minkäänlaista pyöräilykulttuuria en maasta hyvällä mielikuvituksellakaan löytänyt, mutta eipä sitä ole meilläkään.

Itse kilpailut oli järjestetty tyypilliseen itäeurooppalaiseen tapaan, mikään ei toiminut, mutta varsinaisesti mikään ei ollut pahasti pielessä. Kilpailujen johtaja oli ns. yleismies Jantunen, joka lähes yksin tuntui vastaavan kaikesta ja omalla iloisella olemuksellaan jätti koko kisakoneistosta hyvän kuvan. Radat olivat hyviä, suomalaisen mittapuun mukaan jopa vaikeita, etenkin keskimatka. Kartoissa oli pieniä puutteita, mutta luettavuudessa suomalaisetkin kartantekijät voisivat ottaa mallia Puolasta.

Itse kisat olivat minulle lähes täydellinen menestys. Kolmeen kultaan jäi matkaa vain 2 sekuntia. Toki menetystä sopi hyvin menneiden MM-kisojen jälkeen odottaakin, mutta erityisen hienoa oli onnistua vielä loppukaudesta. Ainakin minulla oli lisäksi tarve todistaa, ettei MM-kisojen menestys johtunut pelkästään kotikisoista.

Massalähtö

Massalähtö on aina mielenkiintoinen kilpailu. Varsovan kisa harvensi tapahtumarikkaudellaan erityisesti jo entisestään harvaa hiuskasvustoani. Ensimmäinen tuppo hiuksia lähti päästä jo ennen kuin kisat edes pääsivät alkuun, koska monikansallinen arjalaista alkuperää oleva lentoyhtiö ihastui ajovarusteisiini pyörä mukaan lukien niin paljon, että ne saapuivat perille vasta kisa-aattoiltana. Olin saanut jo ajovarusteet lainaksi yleismies Jantuselta ja päätin hieman sekoittaa muiden kilpailijoiden keskittymistä ennen lähtöä. Verryttelin Suomen takki päällä, mutta pari minuuttia ennen starttia kun olimme jo ryhmittyneet riviin heitin takin pois ja alla oli Puolan ajoasu. Ainakin paikallisia katsojia temppu tuntui miellyttävän ja vielä kun pääsin k-pisteelle vievälle tielle johdossa, ei edes kaikki oman joukkueen miehet tunteneet minua. Sitten olikin aika keskittyä kisaan ja unohtaa pelleily.

Toinen tuppo

Olin laatinut mielessäni kisaan taktiikan, joka piti sisällään passiivista ajoa ensimmäiseen kartanvaihtoon asti. Toisin sanoen katselin takavasemmalta mitä muut tekivät ja yritin selvittää käytössä olevan hajontasysteemin, jotta lopussa tietäisin missä pitää iskeä, jos tulee tilaisuus. Taktiikkaa oli normaalia helpompaa noudattaa, koska Keskinarkauksen Matti veti alun hyvää kyytiä ja oma fiilis oli vielä aika tahmean tuntuinen.

Sitten kosahti, sillä Mattia peesaillessani olin unohtanut kartan lukemisen ja keskittynyt liikaa maisemien ja kauniiden naisten katseluun. Hajonta vaihtui ja Matti meni aivan eri suuntaan mihin minun piti mennä, olin suunnistustermein ns. kiskalla. Äskeinen urheilemalla hankittu hiki vaihtui tuskan hieksi ja oli pakko hieman kartoittaa olinpaikkaani. Löysin

kuitenkin nopeasti oikean paikan ja matka jatkui, mutta ei enää kovinkaan passiivisesti vaan oikeammin motolla hanat kaakkoon.

Kolmas tuppo

Pari rastiväliä myöhemmin koin sitten sen mitä olin usein pelännyt, koska ajan kisat yleensä ilman suojalaseja: oksa pyyhkäisi piilolasin silmästä pois. Onnekseni piilari jäi kuitenkin silmän kulmaan ja onnistuin vapisevin käsin löytämään sen sormiini. Suoristellessani sitä tuuli vielä pyyhkäisi sen ja se putosi karttalevyn päälle. Siinä vaiheessa tuli mieleen, että onhan tämäkin paikka alkaa opettelemaan sen silmään laittoa ilman peiliä. Vaikka olen käyttänyt piilareita jo kohta 20 vuotta, olen muistaakseni kerran aikaisemmin onnistunut laittamaan sen silmään ilman peiliä. Onneksi nyt tuli se toinen kerta.

Matka jatkui mutta oli selvää, etten taida enää taistella paikasta podiumilla. Mietin asian valoisia puolia, jotka tietysti olivat vähissä. Paras keksimäni oli se, että voisin keskeyttäessäni selvittää kisan kaatuneen piilolasiin. En kuitenkaan halunnut olla luuseri, vaan siirryin suunnitelmaan b, ja ajoin niin kovaa kuin ikinä pääsin, pienellä riskillä. Seuraavissa kahdessa kartanvaihdossa en edes kuullut sijoitustani, koska puolalainen kuuluttaja oli niin tohkeissaan

oman maan puvun nähdessään, että lopetti lontoon puhumisen aina kun tulin näkyviin. Ohitettavien kansallisuuden vaihtuessa Israelista hieman enemmän tunnettuihin pyöräilymaihin, tiesin kärjen ainakin lähestyvän selkä edellä.

Iso tuppo

Jotta homma ei mennyt liian helpoksi, ajoin vielä viimeisellä lenkillä kolarin risuja keräävän mummon kanssa. Syy oli minun tai ehkä mummon, who cares. Olin valmis lähtemään hakemaan apua, koska mummeli pötkötti maassa silmät kiinni. Huusin apua ja vain linnut reagoivat siihen lähtemällä karkuun. Reilun kymmenen vuoden ambulanssikokemuksella tein nopean tilannearvion ja tutkin mummon, tähän ei saa harjaantuneelta ensihoitajalta ensihoidon taskuoppaan mukaan kulua aikaa minuuttia kauempaa, minulta siihen meni kisatilanteessa ehkä 20 sekuntia. Pulssi tuntui ja parilla reilulla avokämmenellä silmätkin aukeni.

Pelastukseni oli kuitenkin lopulta Venäjän Kortchagin, joka tuli paikalle kuin tilauksesta. Paria paikalle osunutta ranskalaista ja yhtä tanskalaista kilpailijaa sen sijaan kiinnostivat enemmän mitalit kuin auttaminen, he näkivät tilaisuutensa tulleen ja ottivat ns. ritolat. Victor puhui mummolle venäjää, jota hän tuntui ymmärtävän. Sen jälkeen Victor selvitti englannilla minulle, että voimme jatkaa kilpailua ja mummeli on ok. Minulle tilanne ei kuitenkaan näyttänyt samalta, koin syyllisyyden tunnetta tapahtuneesta ja nostin mummon vielä jaloilleen, jotta olin varma hänen kunnostaan.

Loppukiri alkaa

Seuraavat kymmenen kilometriä olikin sitten elämäni pisin loppukiri, ajoin peräsuoli pitkällään sen minkä pääsin, halusin ohittaa ainakin ne kilpailijat, jotka eivät jääneet auttamaan onnettomuuspaikalle. Enää en peesaillut ketään vaan ohitusvilkku oli päällä koko ajan. Sain kärjen kiinni n. pari kilometriä ennen maalia. Tosin en ollut aivan varma oliko kyseessä kärki, mutta ajajista päätellen ainakin lähes kärki. Lopussa minulla oli vielä lyhin loppulenkki ja loppuviitoituksella oli jopa aikaa huokaista ja olin itsekin aivan äimänä: siis minäkö muka voitin ja olin historian ensimmäinen pyöräsuunnistuksen Euroopan mestari?

Muut matkat

Edelliseen verrattuna keskimatkan selkeä kahden sekunnin tappio ja hopeamitali nyt ei kiinnosta ketään. No sitten oli tietysti vielä viestin tiukka mies miestä vastaan taistelu ankkuriosuudella Ranskan kanssa, joka päättyi lopulta meidän voittoon. Mutta säästetään ne tarinat vaikka Rastivälin ensi numeroon. Lopuksi on vielä pakko todeta, että menestys urheilussa on joskus pienestä kiinni ja sitten taas joskus ehtii tekemään vaikka mitä ja silti voi pärjätä. Onko se sitten tuurista vai taidosta kiinni? Ehkä molemmista sopivasti ja onhan sitten vielä nämä kuntotekijät…mutta olkoon. Lopputuloshan se lopulta ratkaisee, ei mikään muu.

2-ryhmän SM-viesti - Sammatti

Hopea ei ole häpeä?

JARI LEHTONEN

SM-viestit suunnistettiin totuttuun tapaan syyskuun puolessa välissä. Tänä vuonna karkelot käytiin ryhmä kakkosen osalta Hiidenkiertäjien isännöiminä Sammatin vaativissa ja mäkisissä maastoissa. Ikämiesjunioreiden (H35) viime vuotinen viestipronssi asetti aika kovat menestyspaineet kyseisen sarjan Rastivarsojen ykkösnyrkille. Varsinkin kun viimevuotisesta pronssijoukkueesta yksikään suunnistaja ei mahtunut tämän vuoden ykkösjoukkueeseen. Perustavoite oli selkeästi mitali, mielellään kaksi. Ykkösjoukkueessa suunnistivat Esa, Mika ja Jalle. Kakkosen kokoonpano oli Heikki J, Jarkko ja Hannu H.

Viesti kulki alusta lähtien tutun kaavan mukaan, joukkueita tippui kärjen vauhdista pikkuhiljaa ja lopulta ankkurit ratkaisivat kuka vei mitalit

H35 “uusittu joukkue” hopea-podiumilla

kotiin. Rastivarsojen molemmat joukkueet aloittivat suuremmin hermoilematta ja saapuivat ensimmäisen vaihtoon hyvissä asemissa. Esa ja Heikki hoitivat osuutensa niinkuin pitääkin. Sijoitukset 6. ja 11. Erot kärkeen olivat minuutista puoleentoista. Toisella osuudella kakkosen Jarkko joutui hieman taipumaan mitalitaisteluista. Mika sensijaan rynni hienosti toiseen vaihtoon kärjessä kolmen muun joukkueen seuratessa aivan kantapäillä. Jarkkokin suoriutui osuudestaan aivan siedettävästi, ero Mikaan oli noin neljä minuuttia ja kakkosen sijoitus nousi yhdeksänneksi.

Kärjessä ankkurit pääsivät matkaan neljän suunnistajan ryppäässä. Muut joukkueet kärjessä olivat Vaajakosken Terä, Navi ja Suomusjärven Sisu. Tehtäväni oli siis helppo, tiputtaa muut matkasta. Muitten ankkureiden hiillostamisen aloitin hyvissä ajoin matkalla k-pisteelle. Pidin suht' reipasta matkavauhtia yllä ja heti ykkösen jälkeen huomasin Sisun kaverin tippuneen. Lisää vaan löylyä kiukaalle ja parin kilometrin kohdalla huomasin pääseväni karkuun melko helposti. Liiallinen varovaisuus yhdellä rastivälillä ja Navin Ukkonen ja Terän Puttonen ajoivat kiinni. Muutama rastiväli mentiin yhdessä ja sitten kosahti. Kukaan ei oikein tiennyt mihin olisi pitänyt mennä. Löysin oman rastini lähes minuutin pyörimisen jälkeen. Seuraavalla rastilla meni herne nenään tai pikemminkin koko palko imutorveen. Reilun minuutin pummi. Nyt loppu varmasti, että tulee edes joku mitali. Loppumatkalla ohitin Navin Ukkosen jäädessä pummaamaan rinteeseen. Lopun tulin varmistellen, koska tiesin voiton karanneen käsistä. Maalissa ero Vaajakosken Terään oli kuitekin yllättävän pieni. Puttonen oli hermoillut lopussa ja tehnyt kunniakierroksia jo metsässä. Rastivarsoilta viesti meni hienosti, ykköselle hopeaa ja Hannu ankkuroi kakkosen varmasti yhdeksänneksi. Olihan se hopea hieno saavutus, mutta...

H55-herrasmiehet pokkasivat pronssia.

Hippoleiri Salusjärvellä

29.9.-1.10.2006

JUSSI-PETRI HIRVONEN

Jo keväällä sovimme Pekan ja Antin kanssa, että leiri pidetään Salusjärvellä. Koska en juurikaan ehdi arkisin valmistelemaan Hippo-koulun harjoituksia, lupasin johtaa syysleirin. Viime vuonna vastaava leiri pidettiin Lehmonkärjessä, Asikkalassa. Kesän ja alkusyksyn mittaan mietin useita kertoja, millainen leirin pitäisi olla, jotta se olisi nuorten mielestä kiinnostava kuten edellisvuoden leiri oli ollut. Mieltäni huojensi kuitenkin melkoisesti, kun viime vuoden ruokahuollosta vastanneet Vuokko ja Tiina lupautuivat tänäkin vuonna samaan hommaan ja lisäksi tehtävään ilmoittautui uutena Taina.

Leirin lähestyessä tarkentui suunnittelukin. Tein pari versiota ohjelmista, jotka sitten lähetin arvioitaviksi Pekalle, Antille, Esalle, Mannelle, Jounille ja muutamalle muullekin. Oli hyvä, että tein niin, sillä saamani palautteen myötä sisältö alkoi muotoutua. Ryhmätyössä on voimaa. Tämä tuli todistettua tällä viimeisellä viikolla, jonka aikana olin itse työmatkalla ja muut joutuivat tekemään valmistelutyön. Antti suunnitteli harjoituksia ja tulosti karttoja. Esa, Manne, Jorma ja Pekka keräilivät lamppuja ja heijastimia yöharjoitusta varten. Vuokko ja Tiina taisivat ostaa pari autokuormallista ruokaa, sillä leirin kokonaisvahvuudeksi oli muotoutumassa 28 nuorta ja 8 – 9

vanhempaa. Timo hankki täytekakun paremmalla menestyksellä kuin minä viime vuonna. Tai hankinhan minäkin kakun, mutta se jäi töihin. Pekka kantoi päävastuun tilojen ja varusteiden keräilyssä ja toimittamisessa paikalle. Olisipa jäänyt leiri aika torsoksi ilman edellämainittua talkootyötä.

Perjantaina sitten kokoonnuttiin hieman tihkusateisessa säässä Osuuspankille osan mennessä suoraan Saluksiin. Säätiedotuksen mukaan tulisimme kastumaan päivittäin (onneksi tiedotus oli väärässä). Mutta tunnelma oli kuitenkin korkea heti Salusjärvelle saapumisen jälkeen. Ihan ekaksi istuttiin alas ja tutustuttiin toisiimme sekä sovittiin leirin säännöt turvallisuusnäkökohtia unohtamatta. Sitten kamat vuoteille ja lenkkivaatteet päälle, alkoi ensimmäinen karttalenkki. Lenkillä joukko jaettiin kolmeen osaan, jossa Emmi veti ansiokkaasti nuorimpia niinkuin koko leirin ajan. Emmin panos ainoana naispuolisena ohjaajana oli todella tärkeä, sillä hän voitti varsinkin nuorimmat puolelleen heti alkumetreillä. Toivottavasti osallistuminen ei haitannut seuraavaa koeviikkoa.

Pekka ja allekirjoittanut lenkkeilivät isompien kanssa ja erityisesti tuli tutuksi ”Pekan peukalosääntö”, jossa opittiin alun kateissaolon jälkeen seuraamaan olinpaikkaa peukalolla ja kartan taittelun merkityskin tuli selväksi. Sitten palailtiin kämpille ja alettiin valmistautua Antin valmistelemaan yöharjoitukseen. Tähän osallistuminen oli täysin vapaaehtoista. Siihen saatiin mukaan 5 isompaa tyttöä ja 4 poikaa. Nuorempien pinkaistessa saunaan ja

kohti iltatoimia saivat isommat elämyksiä mukavassa maastossa suunnistamisesta. Tulipa yksi pyörähdyskin koettua.

Ilta ja rauhoittuminen... Mitähän tuosta sanoisi. Jokainen nuorten leireillä ollut osannee kuvitella, miten helppoa on hiljaisuuden aikaan saaminen nukkumakämpissä kunnes keksin. Menin ovelle ja sanoin: ”Seuraava puhuja ja hihittäjä varaa itselleen etuoikeuden sunnuntain vessan pesuun”. Johan tuli hiljaista ja ohjaajat pääsivät saunaan. Tai siis ne, jotka jaksoivat sillä Pekka ja Antti piirsivät seuraavan päivän harjoituksia ja minäkin valmistelin aarrekarttojen pohjia.

Lauantaiaamu valkeni viileänä, mutta sateettomana. Yöllä tosin oli satanut. Päivä aloitettiin isompien osalta aarrekartan piirtämisellä ja pienemmillä oli valkoisen kartan harjoitus. Molemmat harjoitukset askarruttivat etukäteen sen osalta, pidettäisiinkö niistä. Hyödyllisiä ne olisivat varmasti. Hommasta tuli molempien harjoitusten osalta täysosuma saadun palautteen

perusteella. Aarrekartan piirtämisessä isommat nuoret piirsivät ensin leirikeskuksen alueesta kartan ja sen jälkeen piilottivat valitsemaansa paikkaan lakua ja merkkasivat aarteen karttaan. Sitten karttoja vaihdettiin ristiin ja etsittiin aarteet. Nuoremmat opettelivat suunnassakulkua valkoisella kartalla ja onnistuivat hienosti. Isotkin lähtivät valkoisen kartan harjoitukseen ”henkseleitä paukutellen”, mutta nöyryys iski aika pian ja piti palata takaisin lähtöön ottamaan suunta uudelleen huolellisesti.

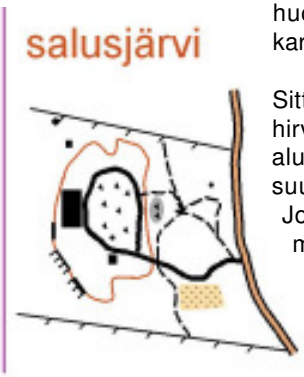

Aamupäivän lopuksi tiedotettiin lähistön asukkaille ja hirviporukoille, että leirillä ollaan. Alkoi nimittäin leimausviesti, jota herra Tuominenkin (Pekan tuntema sisäpiirijuttu, kysykää häneltä) joutui edellisenä vuonna kuulemaan. Ääntä lähtee, kun neljä tasavahvaa joukkuetta kisailee. Ja sitten maittavalle makaronilaatikolle.

Tutuiksi tulivat kirkontornit, vihreät liikennevalot ja erityisesti se, mihin suunnistajan kannattaa kiinnittää huomiota lukiessaan karttaa.

Sitten oli taas aika saattaa hirviä vähän kauemmas alueesta ja harjoitella suunnistusviestiä. Jokaiselle oli tasonsa mukaisia ratoja paitsi että rastireittiläisille ei ollut siimaa. Hienosti meni ja tilanteet vaihtelivat. Ääni ei vaihdellut, se oli kova. Vuorossa olisi ollut välipala ja leirikisailu. Junnut kysyivät, voisiko vähän levätä ja skipata leirikisan, koska on kisailtu niin paljon. Ohjaajakokous totesi varsin pian, että annetaan välipalan jälkeen vapaa-aikaa, jotta lepo olisi mahdollista. Siitä paikasta alkoi rosvo ja poliisi-leikki, futisturnaus osan kieppuessa kiipeilytelineessä. Niin, levätä voi monella tavalla.

Päivällisen jälkeen tehtiin tahallaan pedagoginen moka. Syöneet ja koko päivän ulkoilleet lapset istutettiin

Iltapäivä aloitettiin sillä, että nuoremmat käväisivät etsimässä isompien aarrekätköt. Joskohan sinne olisi jäänyt jotain. Ja olihan siellä. Suut mustana lakusta päästiin valmistautumaan seuraavaan harjoitteeseen. Samaan aikaan Esa piti isommille ansiokkaan oppitunnin suunnistuksesta.

oppitunnille. Ensin Jorma piti mielenkiintoisen demon kartan piirtämisestä OCAD:lla. Pohjana käytettiin Susanna A:n ansiokasta aarrekarttaa. Meistä aikuisistakin kartankäyttäjistä yli 90 prosenttia taisi nähdä kartanpiirtoa ensimmäistä kertaa livenä. Tätä ohjelmaa ei oltu suunniteltu, mutta kun Jorma sattui sopivasti kohdalle, niin pitihän joustoon olla mahdollisuus. Kiitokset Jormalle.

Maailmanmestari Mika kertoi seuraavaksi urheilijan valmistautumisesta kilpailuihin niin pitkällä kuin lyhyelläkin aikajänteellä. Tuon tehtyään hän kertoi ruokavaliosta ja puuron erinomaisuudesta. Kuinka ollakaan, kun ensimmäisenä aamuna oli heitetty useita litroja syömätöntä puuroa pois, toisena aamuna lähes kaikki söivät sitä ja kattila tyhjeni. Lopuksi jaettiin nimmareita ja huhu kertoo, että joku keittiöstäkin taisi kipaista hakemassa omansa. Sillä on melkoinen merkitys, kuka nuorille puhuu. Maailmanmestaria kuunnellaan aivan erityisesti. Kiitos Mikalle, että annoit jälleen aikaasi nuorisotyöhön.

Illalla oltiin taskulamppupiilosta siimarilla rajatulla alueella. Upeita maastoutumisia nähtiin osan ohjaajistakin ollessa näyttämässä esimerkkiä. Sauna ja makkaranpaisto kuuluivat ohjelmaan ennen nukkumaan menoa. Yleensä toisena iltana nukkumaanmeno onnistuu helpommin, niin nytkin.

Sunnuntaiaamu oli ihan odotusten kaltainen. Veikkaa lukuunottamatta muut nuoret olisivat vedelleet hirsiä varmaan kymmeneen. Puolen yhdeksän maissa heidät kuitennii heräteltiin ja kutsuttiin tyhjentämään se puurokattila, josta jo aiemmin kerroin. Kertasin vielä suunnanoton kompassia käyttäen ja kyselin kertauksena Mikan ja Esan oppeja edelliseltä päivältä ennen seuranmestaruuskilpailua. Nyt tuli nähtyä, että mainitusta pedagogisesta virheestä huolimatta opit oli kuunneltu erinomaisesti ja ne muistettiin.

Lähes kaikki kisailivat seuranmestaruuksista. Koska tavoite on kuitenkin kannustaa liikuntaharrastukseen ilman kilpailupakkoa, osa valitsi ohjatun kierron kenenkäs muun kuin Emmin kanssa. Taaskaan kenellekään ei vedetty siimaa, vaan Elisa ja Veikkakin pienimpinä selvittivät polkuradan tyylillä. Varmistajina metsässä olivat kuitenkin Esa, Timo ja Juha. He saivat tyytyä tarkkailuun todeten samalla, että kesän aikana

on opittu asioita.

Saunomisen jälkeen piti siivota ja pakata ennenkuin päästiin leirin päätöskahveille ja –mehulle. Nopeimmat taisivat ehtiä hakemaan kuusi kertaa täytekakkua ennenkuin se loppui. Niin se sitten päättyi. Oli erityisen hienoa saada toimia sellaisten ohjaajien ja ruokapalvelu-henkilökunnan kanssa kuin Pekka, Antti, Emmi, Esa, Juha, Timo, Vuokko, Taina ja Tiina. Suurkiitokset kaikille.

Kiitokset jälleen leirin tukemisesta Maatila-Liha Meronen Oy:lle sekä Orimattilan Osuuspankille. Tukenne nuorisotyölle on erittäin tärkeää ja tervetullutta. Kiitokset myös kaikille niille, jotka edesauttoivat leirin toteuttamista, vaikkeivät tällä kertaa ehtineetkään ohjaamaan.

Vaikka tämä nyt menee kiittelyksi, niin menköön. Jatkan samalla linjalla. Olen huomannut tässä seurassa pari vahvuuden ja yhteishengen osoitusta. Ensimmäinen ja tärkein niistä on se, että te kaikki aktiivikilpailijat olette suhtautuneet näihin nuoriimme esikuvallisesti ja ystävällisesti eri kilpailuissa, iltarasteilla ja tapahtumissa. Se, että te olette osoittaneet mielenkiintoa nuorten suorituksia kohtaan ja olette keskustelleet heidän kanssaan ystävällisesti on varmasti jättänyt muistijälkiä pikku pääkoppiin ja teihin katsotaan ylöspäin. Toista asiaa en ollut havainnut ennenkuin todella kokenut suunnistajatuttavani eräästä naapuriseurasta sanoi Iitti-suunnistuksessa huomanneensa kuinka Rastivarsat pystyttää aina seurateltan tapahtumissa kelistä riippumatta. Hän piti sitä lipunnäyttönä ja kokoavana tekijänä kaikkien kokoontuessa yhteen. Varmasti totta. Sen seurateltan logon voisi varmaan kuitenkin jo uusia.

Lopuksi nuorille. Erityiskiitos teille kaikkien ohjaajien puolesta. Olitte tosi reiluja ja reippaita. Olette varmasti jokainen oppinut paljon tämän kesän aikana. Muistakaa liikkua talven aikana monipuolisesti niinkuin Mika sanoi.

Isompien kannattaa mennä mukaan juoksulenkille seuran varttuneemman väen kanssa. Tavoitteena on jokaisella olla ensi vuonna parempi kuin tänä vuonna ja Nuorten Jukolaan saada ainakin kaksi joukkuetta.

Maken valmennuspalsta

MARKKU HÄMÄLÄINEN

Nykykiireessä ja nettiaikakaudella kirjojen ja lehtien lukeminen on monella jäänyt vähemmälle. Talven aikana voipi kertailla alan aviiseja esim. Suunnistajaa, Juoksijaa, Reittihärveleitä kisoista ja karttoja tietenkin.

OPPIA MESTAREILTA

Viimeistä Juoksija-lehteä väritti pitkä haastattelu vihdoin MM:n voittaneesta Jani Lakasesta. Mikä Janista teki mestarin ja koko kauden hallitsijan? Kaikki tehtiin fyysisen ja taidollisen harjoittelun kanssa lähes kuten ennenkin, tietoisuus kunnon ja taidon riittävyydestä oli ollut jo pitkään voimassa. Uutta tälle vuodelle oli korkean paikan leiri Etelä-Afrikassa, mikä ei välttämättä suunnistukseen antanut uutta vaan vaihtelua. Henkisesti; ennakkohehkutus voitoista ja mestaruuksista jätettiin tietoisesti kisan jälkeiselle ajalla päinvastoin kuin aiemmin eli ulkoiset paineet vähenivät! Samoin ELÄMÄN HALLINTA niin opiskelu, perhe kuin taloudellisessa muodossa olivat kunnossa, mitä Jani piti yhtenä tärkeimpänä muutostekijänä voittoihin.

Meidän oma MM Mika puheli jälkeenpäin vähän samansuuntaisia kommentteja Joensuun kisoista. Mitään menetettävää ei ollut, koska lähes kaikki mitalit olivat jo plakkarissa. Ennakkoon mitalin metsästyspaine jakautui koko joukkueelle, ei pääasiassa Mikalle. Yllättävintä itselleni oli Mikan fyysiseen huippukuntoon virittelyssä selkeä painon pudotus viimeisillä viikoilla ja se näkyi myös kropassa.

Suunnistaja-lehden pääkirjoituksessa päävalmentajamme, ex-MM, Janne Salmi penää laatua nuorten valmennukseen. Murrosikäiselle pitää tarjota motivointihaasteita koko ajan lisää, jotta hyvä harrastus jatkuu myös portaittain ylöspäin. Sosiaalinen harjoitustapahtuma porukalla on hauskaa. Jokapäiväisiä asioita nuorelle suunnistajalle ovat karttojen ja ratojen tutkiminen ja niistä oppiminen, terveydestä huolehtiminen, lihashuolto, ruokavalio, lepo, opiskelupaikka/valmennuksen laatu/seura. Kaiken lähtökohtana on valtava annos sitoutumista ja pitkäjänteisyyttä.

MENNYTTÄ JA TULEVAA

Mitaleita ja mestareita saatiin tänäkin vuonna. Olemme seurana SM-pisteissä n. 50 joukossa Suomessa. Isoissa viesteissä n. 20 parhaan seuran tietämillä niin miehissä kuin naisissa. Ikäsarjoissa selkeästi

parempiakin. Nuorten sarjoihin tulee jatkossa lisäosallistujia vuosittain jo 15-sarjan mestaruuskisoihin pääsee ensi vuonna muutamia uusia varsoja. Tavoitteena on jatkossa säilyttää asemat Suomessa. Se vaatii edelleen muutaman nykyisen ulkolaisvahvistuksen jatkamista ja omien terveenä pysymisen ja tietysti tavoitteellisen harjoittelun. Kaikkien seuran jäsenten päätavoite on oltava Jukolan ja Venlojen viesteissä.

Jatkossa viritellään seurayhteistoimintaa mm. Mäntsälän suuntaan. Seuraottelu koko jäenistölle ja cup-kisat junioreille otetaan ohjelmaan ja yhteisiä teemaharjoitteita pidetään. Lähiseuroina tulemme toimeen varmasti hyvin.

Pidämme maaliskuun aikana ohjaus - ja valmennuskurssin nuorille, nuorten vetäjille ja vanhemmille sekä kaikille halukkaille ja innokkaille. Seuran ulkopuolinen ”konsultti” tulee värittämään koulutusta. Tarkempaa tietoa myöhemmin.

PERUSPRINSIIPIT

Suunnistajan perusharjoittelu on yksinkertaista kun muistaa seuraavat pääkohdat:

1. Säännöllisyys - mieluummin päivittäin kuin kuukausittain
2. Nousujohteisuus- harjoituksessa päivittäin, viikoittain, kuukausittain, vuosittain niin määrällisesti kuin laadullisesti.
3. Lajinomaisuus- etenkin suunnistajalle tärkeä. Eli kaikki harjoitteet tähtäävät suoritukseen esim. kuntopiirissä vuoroliikkein (ei tasahypyin), hiihdossa perinteinen myös kunniaan, karttaharjoituksessa omat taidot kehittämiskohteiksi. Vahvoja vahvistetaan ja heikkoja parannetaan.
4. Monipuolisuus- muistetaan ettei ihminen ole kone. Paikat (=selkä) eivät varmasti kestä kenelläkään esim. yksipuolista tiejumputusta pitkään. Mielikuvitusta peliin ja kuperkeikkoja kesken harjoituksen.
5. Pitkäjänteisyys- valmista ei tule hätäilemällä vaan … Muistetaan se päätavoite kirkkaan mielessä on se sitten vaikka Jukola tai syksyn SM-kisa tai D85-sarjan MM.

Aluemestaruuskilpailut 2007

(r) = rankikilpailu

27.01. la	Hauhon Sisu	hiihtosuunnistus, keskimatka (r)
28.01. su	Hauhon Sisu	hiihtosuunnistus, pitkämatka (r)
		hiihtosuunnistus, viesti
		latusuunnistus
08.05. ti	Lammin Säkiä	suunnistus, erikoispitkämatka
15.05. ti	Nastolan Terä	suunnistus, sprint
23.05. ke	Rasti Reipas	partiosuunnistus
30.05. ke	Itä-Hämeen Rasti	suunnistus, keskimatka (r)
18.08. la	Rastivarsat	suunnistus, pitkämatka (r)
19.08. su	Rastivarsat	suunnistus, viesti
19.08. su	Rastivarsat	alueoravapolkuviesti
31.08. pe	Päijät-Rasti	yösuunnistus
	Nastolan Terä	maakuntaviesti
	Asikkalan Raikas	oravapolku
		pyöräsuunnistus

All You need is

SPEED

www.speed.fi

Yökuppi 2006

Kootut selitykset

Lahden alueen yökuppi vuosimallia 2006 on paketissa. Seuraavassa käydään läpi menneen kauden kohokohtia allekirjoittaneen silmin nähtynä. Kuten on oletettavaa, asiat käsitellään objektiivisesti, asiallisesti ja vailla minkäänlaista väritystä.

CHRIS TERKELSEN

Mennyt kausi oli oikea suunnistuksen riemuvoitto. Ennätykset paukkuivat monella saralla. Osanottajia yksittäisessä osakilpailussa oli parhaillaan yli 50 henkilöä ja kaiken kaikkiaan reilusti yli 100 suunnistuksen harrastajaa kävi merkkauttamassa ainakin yhden suorituksen kuluneen kauden aikana. Kilpailu yökupissa oli totuttuun tapaan kovaa, mutta epärehellistä. Kyynerpäätaktiikkaa nähtiin, vääriä koodeja huudeltiin ja letkan kärki kiersi usein, toki tarkoituksella, ulkokurvia rasteille.

Ratamestaritkin panivat parastaan. Reitit olivat vaativia, joskus jopa päivälläkin tarvottavaksi. Joku taisi jättää rastin viemättä ja toinen toi lisäjännitystä sekoittamalla hajontaparina toimineen ensimmäisen rastin koodit. Yhtäkaikki parempaa suunnistustaidon kehittämispaikkaa tuskin onkaan. Sääkin suosi tapahtumia. Mieleen painui lämpimän kesän viimehenkäysten nauttiminen Salonsaaressa. Ilta-aurinko painui mailleen tai pitäisikö sanoa vesilleen piirtäen Päijänteen pintaan sellaisen

Yökuppi kiehtoo Lahden alueen suunnistajia

Rastivarsat erikoistunut yökisojen järjestämiseen

värikirjon, jota harvoin nähdään. Lopulta pimeys voitti päästäen suunnistajat pitkän odottelun jälkeen matkaan. Toisena säästä mieleen jäi vesisade, tuo syksyisten iltojen kutsumaton kuokkavieras. Jotkut saivat kokea kauden aikana lumentulonkin. Osakilpailut suunnistettiin seuraavilla paikkakunnilla mainittuina ajankohtina.

1	19.4.	Mäntsälä, Riihenmäki
2	26.4.	Lahti, Tapanila
3	14.6.	Mäntsälä, Piva
4	30.8.	Asikkala, Salonsaari
5	6.9.	Hollola, Etelä-Herrala
6	13.9.	Orimattila, Nikkijärvi
7	20.9.	Orimattila, Kalliojärvi
8	27.9.	Heinsuon urheilukeskus
9	4.10.	Nastola, Kangaslampi
10	11.10.	Nastola, Kalliojärvi
11	18.10.	Heinola, Vierumäki
12	25.10.	Orimattila, Salusjärvi
13	1.11.	Kärkölä, Pekkalankallio

Tutustutaan seuraavassa muutamaan hivenen tarkemmin. Itselläni kauden tavoitteena oli selkeästi mestaruus. Aivan tähän ei päästy, mutta ylpeänä silti nastarit varastoon kauden jälkeen laitoin. Kausi avattiin Jykän toimiessa pääarkkitehtina. Automatkalla heitetty arvaus osui nappiin ja Jykä tavoilleen uskollisena piirsi vielä karttoja, kun ensimmäiset jo malttamattomina vaativat matkaan pääsyä. Taisi joku polttaa lamppunsa loppuun alkuverryttelyssä. Itse sain kauteen mainion startin ja itseluottamus tulevasta menestyksestä oli huipussaan.

Hirvosen Juha ja Käyhkön Jape olivat loihtineet Tapanilaan yllättävän radan. Yllättävän siksi, että koko elämänsä kartan vieressä asunut ei kokenut rataa ja maastonkohtia tututuiksi. Juoksemattomia kilometrejä tuli ikävä, kun vauhti huomaamatta kipusi loppua kohti liian kovaksi.

Mäntsälän Piva ei ollut ihan niin kiva. Rata oli pitkä ja lopun pusikko-osuus vei mehut heikosti harjoitelleesta miehestä. Oli matkalla toki pitkät pätkät mukavaa avokalliota, jossa pääsin näyttämään parasta osa-aluettani eli peesausta. Lopun hiipumisen jälkeen ero kärkeen muodostui suureksi ja alkukauden komeetta Timo Ahvenainen näytti jo tässä vaiheessa olevan matkalla kohden kokonaiskilpailuin vääjäämätöntä voittoa.

Parin heikommin menneen kisan jälkeen oli Etelä-Herralassa näytön paikka. Otinkin ohjat omiin käsiini ja yhteislähdöllä käydyssä kisassa hyvän tarkkailuaseman jonon keskivaiheilta. Kisa kulki käsikirjoituksen mukaan. Viimeisellä rastilla, jossa lippua ei ollut, oli hauska seurata kilpakumppaneiden sinkoilua sinne tänne itse rastipisteellä seisten. Jälkeenpäin harmittelen, että toiseksi viimeisellä rastilla herrasmiehenä opastin poikia rastille ja annoin heidän leimata ennen minua. Menetettyjä pisteitä olisi kaivattu myöhemmin. Jallen päänähän kunniaksi sallin itselleni saunaoluen illan päätteeksi.

Totuus asioiden oikeasta tilasta alkoi valjeta Nikkijärven haasteellisessa maastossa. Kunto ei ollut riittävä näihin karkeloihin. Lehtonen lakeijoineen paineli sellaista kyytiä läpi Lepolan laatiman hauskan lenkin, että itselleni jäi muistoksi kyynel silmäkulmaan. Onneksi Tuukallakaan ei ollut paras päivänsä. Se toi hivenen lohtua.

Kalliojärven rata oli perus Maunoa. Saattaa olla, että ihan jokainen ei olisi samanmoista rataa kehdannut laatia, mutta onneksi joillakin on selkärankaa. Pisteet siitä. Itse tein minkä voin ja pieni toivonkipinä heräsi jälleen.

Heinsuon helpoissa nautittiin kotimaisemista, mutta Kangaslammen kallioilla oli tarjolla vain vastaantulijan rooli. Jyvät erottuvat akanoista todettiin kisan jälkeen. Jape näytti kaapin, eikä muilla ollut osaa eikä arpaa.

Nastolan Kalliojärvi oli itselle viimeinen näytön paikka. Täällä hilaan itseni takaisin palkintopallille. Toisin kävi ja rastit eivät millään tulleet suoraan vastaan. Sen sijaan Jalle ja Denis tyrkkivät sellaista kyytiä, että tokko Suomen maasta olisi kovempia poikia löytynytkään.

Nyt loppuu kynästä muste ja loput kisat voi tarkastaa netistä. Kauniiksi lopuksi muistutan parista asiasta. Vain voittajat ja Kristian Leppänen muistetaan. Fudis on parasta paikan päällä ja yösuunnistus parasta mitä voit tehdä housut jalassa.

Ensi vuonna uudelleen ja talvella ulkoillaan korttelien merkeissä.

YÖKUPPI 2007

OHJEET JA AIKATAULU

TARKOITUS TARJOTA HYVIÄ JA VAUHDIKKAITA YÖSUUNNISTUSHARJOITUKSIA KAIKENKOKOISILLE JA -IKÄISILLE SEURAAN, SARJAAN JA SUKUPUOLEEN KATSOMATTA, SEKÄ KEHITTÄÄ SUUNNISTAJIEN YÖSUUNNISTUSTAITOJA.

RATAVAIHTOEHDOT
A-RATA, VAATIVA, 6-7 KM, TAVOITEAIKA 40-45 MIN
B-RATA, VAATIVA, 4-5 KM, TAVOITEAIKA 30-35 MIN
C-RATA, HELPPO, 1,5-2 KM.

YHTEISLÄHTÖINÄ, RYHMÄLÄHTÖINÄ TAI VÄLIAIKALÄHTÖINÄ, HAJONTALENKEIN TAI ILMAN. SUOSITELLAAN YHTEISLÄHTÖJÄ YHDISTETTYNÄ HAJONTALENKKEIHIN. RASTEILLA HEIJASTIN, LISÄKSI VOI OLLA RASTILIPPU TMS. PÄÄSÄÄNTÖISESTI EMIT-LEIMAUS KÄYTÖSSÄ.

ILMOITTAUTUMINEN VIIMEISTÄÄN HARJOITUSTA EDELTÄVÄNÄ PÄIVÄNÄ RATAMESTARILLE SÄHKÖPOSTILLA, TEKSTIVIESTILLÄ TAI SOITTAMALLA. PAIKANPÄÄLLÄ ILMOITTAUTUMINEN TUPLAOSANOTTOMAKSULLA JA VARAUKSELLA, ONKO KARTTOJA.

TULOKSET JA TIEDOTTAMINEN NETISSÄ, WWW.YOKUPPI.NET .

RADAN VOITTAJA SAA 1000 PISTETTÄ JA KAKSI KERTAA VOITTAJAN AIKA ANTAA NOLLA PISTETTÄ, MINIMI PISTEMÄÄRÄ HYVÄKSYTYSTI RADAN KIERTÄNEILLE ON KUITENKIN 400.(LASKUKAAVA: 1000-[(KILPAILIJAN AIKA - VOITTAJAN AIKA)/VOITTAJAN AIKA]X1000.) PÄÄRATAMESTARI SAA 999 PISTETTÄ. LOPPUTULOKSIIN LASKETAAN KAHDEKSAN PARHAAN OSAKISAN PISTEET.

Osallistumismaksu 3 • / kilpailu, alle 18-vuotiaat Lahden alueen nuoret sekä aluevalmennusryhmään kuuluvat ilmaiseksi. Kausikortti 20 •. Tuotepalkinnot ja lahjakortit jaetaan ratojen parhaille miehille ja naisille päätösosakilpailun yhteydessä järjestettävässä banketissa. KELTAINEN LIIVI KÄYTÖSSÄ JOKAISESSA OSAKILPAILUSSA SARJOJAAN JOHTAVIEN PÄÄLLÄ.

Pistepokaali 2006

Sija	Varsa	Sarja	Yht.	hs pika 4.2.	hs 18.2.	hs viesti 19.2.	pitkä 10.5
1	Hirvonen Olli-Petteri	H 14	10.5			2	
2	Hämäläinen Markku	H 45	10	1	2	1	
	Leirimaa Tommi	H 14	10		0.5	2	
4	Leirimaa Tatu	H 12	9.5				
	Orava Esa	H 35	9.5		0.5	1	
6	Jokinen Heikki	H 35	8				2
7	Lepola Sanni	D 16	7.5		2		2
	Orava Päivi	D 40	7.5		1		2
9	Lehtonen Jari	H 35	7			1	
10	Lepola Siiri	D 14	6.5		1	2	
11	Inkinen Paavo	H 60	6				
12	Lario Heikki	H 70	5.5	2	0.5		2
13	Laine Hanna	D 20	5				
	Railimo Matti	H 55	5				2
15	Arvela Kirsi	D 35	4.5				1
	Laine Anneli	D 50	4.5				
	Vestola Heikki	H 45	4.5				
18	Vennelä Simo-Pekka	H 45	4				
19	Nyberg Henry	H 50	3.5				
	Rantala Valtteri	H 10	3.5				
	Tervala Mika	H 35	3.5				
22	Aalto Leena	D 20	3				
	Aalto Susanna	D 12	3				
	Dahlman-Tervala Maarit	D 35	3				
	Hämäläinen Timo	H 55	3				
	Karppinen Pentti	H 65	3	1	1	0.5	
	Leirimaa Lauri	H 8	3				
	Lepola Antti	H 40	3			2	0.5
	Stensrand Lars	H 60	3	0.5		0.5	
30	Ryyppö Jarkko	H 35	2.5				
31	Grichman Dennis	H 21	2				
	Keinänen Jarkko	H 35	2				1
	Munukka Henri	H 12	2				
	Onnela Veli-Matti	H 50	2			2	
	Raunio Pekka	H 50	2			2	
36	Anttila Maria	D 12	1.5				
	Heinilä Hannu	H 35	1.5		1		
	Kiljunen Juha	H 40	1.5				
	Kyrö Anni	D 8	1.5				
40	Backman Tauno	H 60	1			0.5	
	Dahlman Kaija	D 55	1				
	Henttonen Emmi	D 16	1				
	Hirvonen Kia-Lotta	D 10	1				
	Juurinen Petri	H 21	1				
	Kilpinen Jussi	H 21	1				
	Koponen Aarne	H 70	1				
	Laiho Hannu	H 45	1				
	Lario Irma	D 65	1				
	Leirimaa Minna	D 14	1				
	Leppänen Kristian	H 21	1				
	Mäkelä Heikki	H 70	1				
	Silvola Petri	H 40	1				
53	Anttila Aleksi	H 14	0.5				
	Hirvonen Lassi	H 12	0.5				
	Tervala Miska	H 10	0.5				
	Tourunen Jouni	H 45	0.5				
	Konttila Eemi	H 8	0.5				
	Jäppinen Eero	H 21	0.5				
	Laukka John	H 45	0.5				
	Mattila Jouni	H 50	0.5				
	Punkero Toivo	H 60	0.5				

pp 14.5	pika 17.5	partio 24.5	maakv 1.6	AOK 15.6	päivä 12.8	viesti 13.8	yö 8.9
		2	0.5	2		2	2
		2	1		1	2	
	2	2	0.5	1		2	
	2	2	0.5	1	1	1	2
		2			2	2	2
	2	2	1		1		
		2			0.5	1	
	2				2	0.5	
		1	1		2	2	
		1	0.5				2
					2	2	2
		1					
		2			2	1	
		2				1	
	2				1	0.5	
	2				2	0.5	
			1		0.5	1	2
		2				2	
	1				0.5	2	
				2	0.5	1	
2	0.5						1
	1	2					
		1		1	1		
					2	1	
	0.5				0.5	2	
		0.5					
					2	1	
						0.5	
						2	
					0.5	2	
		2					
		1					
						2	
				0.5		1	
						0.5	
		1				0.5	
				0.5		1	
		0.5					
	1						
				1			
						1	
		1					
		1					
		1					
						1	
					1		
		1					
			1				
		1					
		1					
			0.5				
	0.5						
				0.5			
						0.5	
					0.5		
0.5							
						0.5	
						0.5	
		0.5					

Valmennuksen päätapahtumat 2007

6.12.	Alueen testijuoksu, Tapanila, Lahti
13.12.	Testijuoksu 1., Kankaanmäki, 2 * 2,5km
26.12.	Tapanin Suunnistus
	Joululomaleiri, Vierumäki (vastuu: Markku Hämäläinen)
3.1.	Alueen testijuoksu, Tapanila, Lahti
27-28.1.	Am-hiihtosuunnistukset, Hauho
7.2.	Alueen testijuoksu, Tapanila, Lahti
15.2.	Testijuoksu 2., Kankaanmäki. 3*2,5km
17-18.2.	Hiihtoviikonloppu, Orimattila-Lahti (vastuu: Antti Lepola)
7.3.	Alueen testijuoksu, Tapanila, Lahti
15.3.	Testijuoksu 4., Kankaanmäki, 4*2,5km
24-25.3.	Kotileiri, Salusjärvi (vastuu: Markku Hämäläinen)
4.4.	Alueen testijuoksu, Tapanila, Lahti
5.-9.4.	Pääsiäsileiri Baltia (vastuu: Tuukka Tuomala)
13.-14.4	Tiomila ja Nuorten Jukola –kilpailuleiri, Paimio-Angelniemi (vastuu: Antti Lepola)
29-30.4.	Tiomila/Eskilstuna
5-6.5.	FinSpring Lieto
12.5.	Jukola-leiri, Orimattila (vastuu: Tuukka Tuomala)
17.5.	Prisma-rastit, Huippuliiga
27.5.	SM-erikoispitkä, Porvoo
3.6.	SM-Sprintti, Seinäjoki
19.-20.6.	Jukola, Lapua
29.6.-5.7.	Norjan leiri & MG-07, Tromssa (vastuu: Markku Hämäläinen)
25.-26.8.	SM- & NuortenJukola -leiri, Lahti

Seura-asujen tilaukset

Hiihtoasun tilaus lähti marraskuun alussa (lisätilaus tarvittarssa) ja asujen toimitus tullee olemaan tammikuun aikana. Muiden asujen tilaus lähtee tammikuun lopussa 2007! Näin saamme tarvittavat asut käyttöömme heti kevään kisoihin. Ole aktiivinen ja tee tilauksesi nyt, jatkotilaukset tarpeen mukaan.

1. Kilpailuasu (Trimtex)
- tilaukset 31.1.2007 mennessä Tuukalle
- hinnat: paita 37 EUR, housut 33 EUR

2. Kilpailupaita (RUS)
- paitoja varastossa, kokoja S, M, L ja XL
- paidan hinta 25 EUR
- tiedustelut ja paitavarasto: Tuukka

3. Tuuliasu (WOL)
- tilaukset 31.1.2007 mennessä Tuukalle
- hinta: takki 60 EUR, housut 40 EUR

4. Lenkkiasu (WOL)
- tilaukset 31.1.2007 mennessä Tuukalle
- hinta: takki 60 EUR, housut 40 EUR

Asujen mallikuvat netissä: www.rastivarsat.fi

tho
mart

IX KOULULAISSUUNNISTUS 19.9.2006

450 KOULULAISTA RASTEILLA

JOUNI TOURUNEN

”Kuka ihme on jaksanut vetää kaikki ne langat metsään? Siinä on menny ainakin viikko!” (oppilas)

IX koululaiskisa suunnistettiin tänä vuonna SSL:n yhtenä paikallisena lasten- ja nuorten pilottitapahtumana. Kisaa suunniteltiin pilottiluotsi Mikko Reitin kanssa ensi kerran jo huhtikuussa ja toisen kerran elokuun lopussa. Pilottistatus velvoitti noudattamaan liiton lasten ja nuorten kilpailutoiminnan periaatteita mahdollisimman tarkasti.

Kisa keräsi jälleen ennätysosanoton, kun 450 koululaista 8 eri koulusta suunnisti Urheilukeskuksen maastossa. Uusina kouluina edesmenneiden Niinikosken ja Pakaan tilalla mukaan tulivat tänä vuonna Luhtikylän ja Virenojan koulut. Kiertopalkinnon (eniten osallistujia suhteessa koulun oppilasmäärään) voitti toistamiseen Tietävälän koulu, joka osallistui jälleen tapahtumaan lähes sataprosenttisesti.

Mitä uutta?

1) 1- ja 2-luokkalaiset kiersivät RR-radan rastirallina ilman ajanottoa.

2) 3- ja 4-luokkalaiset eivät myöskään varsinaisesti kilpailleet, sillä heidän RR-aikoja ei ilmoitettu paremmuusjärjestyksessä vaan lähtölistan mukaisessa järjestyksessä.

3) Erityistä huomiota tuli kiinnittää lasten huomioimiseen maalintulossa sekä palautteen keräämiseen.

4) Kisan tuloslaskenta toteutettiin ensi kertaa Emit-järjestelmänä, kun Mettälän Pekka tuli litistä avuksi koneidensa ja 400 emit-kortin kanssa.

5) 15 Erkko-lukion oppilasta toimi lähdön avustavina toimitsijoina ja palautteen kerääjinä.

Mikä toimi hyvin?

"*Ohjeistus oli hyvin tehty, etenkin koululle lähetettyjen ennakko-ohjeitten selkeys auttoi kisapaikalla toimimisessa. Lähdöt toimivat uskomattoman jouhevasti. Kisapaikalla oli selkeästi ryhmitetty alueet ja vedetty nauhat suljetuille alueille. Mielestäni tapahtuman tärkein tavoite oli innostaa lapsia suunnistamaan ja saada elämyksiä suunnistamisesta, ja lapsia haastateltuani voin todeta, että tavoite täyttyi todella reippaasti! Kiitos mukavasta tapahtumasta!*" (opettaja)

1) Yleisesti ottaen järjestelyt toimivat hyvin, kiitos osaavien toimitsijoiden ja opettajien.

2) Tiedottaminen ja koulujen informointi onnistui sekä koulukisan oman weppisivun että sähköpostiviestien välityksellä. Myös lehtiin saatiin jutut kuvien kera, samoin suora pätkä Lahden Radioon.

3) Emit-järjestelmä toimi hyvin sekä helpotti ajanottoa ja sakkojen laskemista. Myös emit-korttien jako kouluille/ opettajille onnistui, yksikään oppilas ei ollut lähdössä väärän emitin kanssa eikä yhtäkään emit-korttia kadonnut tälläkään kertaa.

"Tuollaista (opettajien ja oppilaiden) palautetta lukiessa tulee entistä vahvemmin mieleen, että kannatti ottaa lomapäivä ja tulla mukaan. Ei ole vaikea motivoida mukaan tulevina vuosinakaan." (toimitsija)

Mikä ei toiminut?

"Koulu tarvitsisi vähän enemmän aikaa kuljetus ja

ruokajärjestelyjen hoitamiseen, aikataulut voisi varmaan tehdä viikon aikaisemmin. Ruokailu on pienille aika hankala ja myöhäinen... olisiko lennokas ajatus tuoda paikalle vaikka soppatykki?" (opettaja)

1) Yhteinen ruokailu yläasteen ruokalassa kisan jälkeen ei sopinut kaikkien koulujen aikatauluun ja ruokailu ruuhkautui suuren oppilasjoukon mennessä samaan aikaan ruokailemaan. Ensi kerraksi ehdotettiin joustavampia ruokailuaikoja ja mm. soppatykkiä eli kenttäruokailua.

2) Muutamat koulut toivoivat myös, että ilmoittautumiset aikaistettaisiin ja lähtöajat tiedotettaisiin kouluille jo viikkoa ennen tapahtumaa, jotta koulut ennättäisivät suunnitella omat kuljetus- ja muut aikataulunsa ja järjestelynsä ajoissa.

Miten jatketaan?

Kisan osanottomäärä (450) alkaa olla positiivinen ongelma. Osanottajia ei voi olla juurikaan enemmän, jos kisa aiotaan viedä läpi aamupäivän aikana (n.9.30-12.30).

Ainakin kolme vaihtoehtoa on ollut esillä:

1) Rastiralli toteutetaan eri radalla kuin RR ja samaan aikaan kilpailun kanssa (rastirallilaiset lähtivät nyt kilpailijoiden jälkeen), jolloin tapahtuman kokonaisaika lyhenee. Tätä mietittiin jo nyt, mutta ajatuksesta luovuttiin kisa-alueen pienuuden vuoksi (vaikea löytää "vapaata", soveltuvaa aluetta), lisäksi epäiltiin toimitsijoiden riittävyyttä.

2) Luovutaan kilpailusta ja pidetään vain suunnistuspäivä, jolloin eri koulut tulevat hieman eri aikoihin. Tällöin tapahtuma voitaisiin järjestää iltarastityyppisesti ja huomattavasti

pienemmällä toimitsijamäärällä (mm. Iitissä toteutettu 400 koululaiselle 4 miehen voimin). Tällöin menetetään kyllä myös tunnelmassa, suuren joukon yhtäaikainen happening.

3) Jaetaan tapahtuma aamu- ja iltavuoroihin (esim. kilpailijat – ei-kilpailijat).
Kiitos vielä kaikille toimitsijoille, opettajille ja huoltajille, innostuneille koululaisille, osanotto- ja arvontapalkintojen lahjoittajille sekä erityisesti Mettälän Pekalle tulospalvelusta. Koulukisassa on tunnelmaa!

”Ei pidetä kiirettä. Mennään ihan rauhassa, muutoin tämä ihanuus loppuu liian pian...”(oppilas)

”Olihan se palkitsevaa. Lapsilla riittää liikunnan riemua. Siellä oli aika paljon ekakertalaisia, Olivat innolla mukana, vaikka osalla ei ollut suunnistuksesta hajuakaan. Siinä mielessä RR ja TR ovat hyviä aloituskynnyksen madaltajia. Vähillä taidoilla pääsee mukaan ja hauskaa on.” (toimitsija)

Meiltä kaikki toimiston tarvikkeet: väriaineet ja –kasetit, paperit, arkistointitarvikkeet, muovit, kirjekuoret, myös pakkaustarvikkeita.

Canon, Hewlett-Packard, Brother, OKI -tulostimet, -monitoimilaitteet, -laskimet ja tarvikkeet.

Vaivattomasti paikalle tuotuna ja tarvittaessa käyttökuntoon asennet-tuina. Pyydä tarjous!

Toimistotukku
JR Top Tiimi Oy
Mannerheiminkatu 11, 15100 Lahti
Puhelin (03)7533567

HEIKIN HARKINTA

HEIKKI LARIO

Rasvanpolttorastit ovat kuolleet, eläköön Orimattilan Iltarastit!

Naisenergia oli täysin kyllästynyt vanhaan nimeen. Meidän miesten oli syytä olla riittävän muutoshalukkaita - oli vaarana kohdata maailman ympäristöystävällisin ja voimakkain vesivoima, naisen kyyneleet. Talvella ideoitiin myös uutta potkua toimintaan: tiedottamisen kehittämistä, kausikorttiasiaa jne. Naisille kehiteltiin oma suunnistuskoulunsa, tosin miehillekin sallittuna. Esa Oravaa voi kutsua primus motoriksi, niin paljon hän ahersi läppärinsä kanssa kokouksissa ja kokousten välissä.

Kehitystyö on johtanut hienoon tulokseen: 1749 osanottoa kesällä 2006. Järjestelyt sujuivat edelleen hyvin. Talvella tehty suunnitelma vietiin läpi tismalleen. Kiitos on osoitettava kaikille järjestelyissä olleille. Olen laskenut, että ainakin 51 eri henkilöä oli mukana jossakin tärkeässä tehtävässä iltarasteilla. Ilman myönteistä seurahenkeä tämä ei olisi mahdollista. Se puolikin on kunnossa seurassamme.

Uusia maastoja on saatu käyttöön. Karttatyössä ovat kunnostautuneet ainakin seuran ykköstykki Jari Lehtonen ja Jorma Hämäläinen. Heille kiitokset meiltä karttojen käyttäjiltä. Karttojen ajantasaistaminen on tärkeää etenkin aloittelijoiden kannalta. Kokeneet suunnistajat turvaavat enemmän korkeuskäyriin kuin vähemmän suunnistaneet, eivätkä maaston kasvillisuusmuutokset heitä pahasti haittaa. Odottamaton hakkuuaukko hiukan hämää, mutta parantunut näkyvyys pelastaa tilanteen. Mutta jos aloittelijalle tulee vastaan kartalla keltaisella kuvattu aukko, joka kasvaakin monimetristä koivikkoa, painaa moni vain sekaan kädet naaman edessä ja noituu pusikkoa. Eikä aukkoa vain tule vastaan, vaikka suunnan pitäisi olla aika varma. Siinä menee monelta jauhot suuhun. Helposti tapahtuu niin sanottu samaistamisvirhe ja rastia haetaan kauan. Tulee ehkä tuloslistaan ”oma rata” ja motivaatio sulaa kuin voi kiukaalle. Seuraavaa kertaa saamme odottaa kuin peräkammarin poika emäntäehdokasta.

Jarkko Ryypön kehittämä Reittihärveli antaa hienoa tietoa eri juoksijoiden reitinvalinnoista ja etenemisestä maastossa. Internetin kautta sitä voi tarkastella. Vain piirretyt reitit ovat nähtävissä karttapohjalla. Piirtämällä omat, ehkä kiemuraiset kulkunsa maastossa siitä saa paljon irti, mutta opettelua ja uskallusta sekin homma vaatii. Paras on noudattaa erään kirjailijan neuvoa: opettele nauramaan itsellesi, siitä saa paljon iloa elämään. Reittihärveli on tietääkseni ainutlaatuinen maassa ja Jarkko ansaitsee kunniansa ja kiitoksensa.

Orimattilan Iltarasteilla oli mukana 323 eri henkilöä. Ikähaitari oli aika laaja, peräti 70 vuotta. Alkajille suositellut pienryhmä- ja parisuunnistukset mahdollistivat myös pienimpien päästämisen metsään ja intoa ei näyttänyt puuttuvan. Pellavapäät pojat ja

tytöt tuovat pirteän säväyksen paikalle. Eniten osanottajia oli Kalliojärvellä 21.8. Mukana oli 92 osanottajaa. Kesä oli ennätyksellisen poutainen, ehkä sekin vaikutti osaltaan suunnistusinnokkuuteen. Hälyttävää väsymistä syksyä kohti ei voida nähdä luvuissa. Ne, jotka ovat mukana, ovat sitten mukana - suurella sydämellä, kuten joku palloilukiho on samantapaista asiaa kuvannut.

Pienryhminä suunnistaneiden perheiden osanottoluvuista on kärjessä Kyrön ruokakunta. Anni 8 v., Kaisu 6 v. , Teija ja Juha, sekä satunnaiset sukulaispojat keräsivät kahtena ryhmänä yhteensä 83 osanottoa! Jaana, Marko, Mia ja Mikko Anttonen keräsivät 43 suoritusta suunnistaessaan yhtenä pienryhmänä. Pelkästään miesvoimaan perustuvat Vesamäet, Antti, Sami ja Santtu keräsivät 26 suoritusta.
Vielä voitaisiin mainita Mäkelät. Aune, Kalevi, Kalle, Leena, Mari, Severi, Tero ja Veikko keräsivät pääosin kahtena ryhmänä 50 suoritusta. Kyseessä eivät olleet tosin yhden jääkaapin käyttäjät, vaan isovanhemmat sekä lapset ja lastenlapset.

Etupäässä yksittäin suunnistavien joukosta erottuu Hirvosten perhe; Tiina, Jussi-Petri, Olli-Petteri ja Lassi. Heidän kokonaissaldonsa oli 53.

Ahkerin yksittäissuunnistaja oli Keijo Kylliäinen, joka oli osanottajana 23 kertaa ja kerran ratamestarina. 22 kertaa olivat mukana Raimo Siira, Olli-Petteri Hirvonen, Risto Orava, joka oli lisäksi ratamestarina kerran, Raimo Siira, Taisto Siira ja Harri Tikander. Nämä miehet eivät erikoisemmin käy kansallisissa kisoissa, ovat siis tosi kuntorastilaisia, joille me etupäässä Iltarasteja järjestämmekin. Heille ja heidän kaltaisilleen siis kiitos aktiivisesta osallistumisesta.

Naisten suunnistuskurssi antoi myös hienon tuloksen. Yhteensä 175 suoritusta kesän aikana osoittaa, että kiinnostava harrastus on löytynyt monelle. Kurssin vetäjät Anneli Laine ja Päivi Orava osaavat hoitaa hommat. Miehiä käytettiin apuna teoriaosuudessa ja pienryhmien opastajina maastossa. Miesten myönteinen mukanaolo varmistettiin parhaalla tavalla, eli ehdottamalla eikä määräilemällä!

Deutchland, Deutschland...

Ulkoilua - ja vähän suunnistustakin Berliinissä

MERVI SUNI

Saksan pääkaupungissa on vierähtänyt vajaa puolitoista vuotta ja palasimme marraskuun lopulla kotimaahan. Ilkan työkomennus on kohta ohi ja oma aikani on kulunut Kallea, 3v ja Lauria, 1,5 v kotona hoitaessa.

Suunnistajan Berliini?
Berliini on yksi metsäisimpiä isoja kaupunkeja Euroopassa. Kotimme lähellä on iso metsäalue ja etenkin viikonloppuisin lenkkeilijät, sauvakävelijät (nordic walking on täällä kova sana), pyöräilijät ja ulkoilevat perheet suuntaavat metsään. Toisaalta, Bild-sanomalehti julkaisi lokakuussa uutisen jonka mukaan joka neljäs alle kymmenvuotias berliiniläinen lapsi ei olisi käynyt metsässä... Eli kyse on kuitenkin monikulttuurisesta suurkaupungista.

Suunnistus ei ole täällä suosituimpia liikuntamuotoja; osa henkilöistä joiden kanssa olen keskustellut ei lainkaan tuntenut lajia. 3,8 miljoonan asukkaan kaupungissa lienee viisi suunnistusseuraa joiden jäsenmäärät vaihtelevat kymmenestä kuuteenkymmeneen. Seurat toimivat yleensä kaupungin entisellä itäpuolella. Berliinin alueella ei järjestetä suunnistustapahtumia; kaupunki omistaa metsäalueet ja viranomaiset ovat kieltäneet tapahtumien järjestämisen metsissä. Suunnistuskilpailutkin juostaan siis kaupunkia ympäröivällä Brandenburgin alueella.

Numerolappu rinnassa
Heinäkuussa osallistuin täällä Berliinin ja Brandenburgin alueiden yhteiseen keskimatkan mestaruuskilpailuun. D21 sarjassa matkana oli 5,3 km. Korkeuserot

maastossa olivat vähäiset, käyrävälinä 1:15000 mittakaavan kartassa oli kaksi metriä. Kartassa näkyvät linjat olivat maastossa joskus heikosti havaittavissa, tiheiköt taas olivat erittäin helposti havaittavissa jos yritti juosta niiden läpi. Leimausjärjestelmänä kilpailussa oli Sport-Ident.

Muutama isompi koukku tuli mutta niistä selvittiin ilman kannon nokassa istumista. Ykköselle heti tuli kunnon kierto kun lähdin höntyilemään väärää polkua. Paikalliset suunnistajat ovat kovakuntoista väkeä ja osaavat nämä kompassisuunnassakin juosta.

D21-sarjan tuloksia:
1) 39:32 Frenzel, Friederike ESV Lok Schöneweide 2) 43:28 Kundisch, Sieglinde USV TU Dresden 3) 46:29 Thiel, Daniela SV IHW Alex 78 Berlin … 8) 1:06:22 Suni, Mervi Rastivarsat 9)1:47:52 Hofmann, Anka TOLF Berlin

Örnin Antti Kärkölästä osallistui myös kilpailuun, Outi ja Antti poikkesivat täällä matkallaan Italian rastiviikolle. Antti suunnisti H21-sarjassa kolmannelle sijalle.

H21-sarjan kärki:
1) 51:56 Dobslaw, Henry USV TU Dresden 2) 52:30 Lange, Udo SV IHW Alex 78 Berlin 3) 55:54 Örn, Antti Kärkölän Kisa-Veikot. Sarjassa tuli maaliin yhdeksän suunnistajaa.
'Miltä ne punkit näyttää?'
Suomessa suunnistuskilpailuissa maali on yleensä kilpailukeskuksessa mutta tässä kilpailussa maalista oli keskukseen melkein kilometrin matka. Ja hellesäässä kilpailun jälkeen se oli aika pitkä kilometri... Kilpailukeskus oli pienellä niityllä järven rannassa joten peseytyminen sujui sutjakkaasti siinä ihan 20 metrin päässä leiristämme. Kaikille kilpailijoille oli tarjolla teetä (!) kilpailukeskuksessa. Kyse oli jääteestä, mikä havainto ilahdutti minua suuresti. Tuloslaskennan viivästyessä paikanpäällä palkinnot kilpailun jälkeen jäivät jakamatta ja palkintodiplomi putosi lokakuun alussa postilaatikkoon.

Kilpailun jälkeen järjestäjät kehoittivat tekemään punkkisyynin ja myös kannustusjoukot syynättiin. Oma saldoni oli viisi mustaa pientä punkkia päässä. Luoteis-Puola on puutiaisaivokuumeen riskialuetta ja rajalle on kilpailupaikkakunnalta Strausbergista alle sata kilometriä. Rokotuksen ottaminen jo keväällä olisi ollut hyvä idea mutta se jäi hankkimatta. Jälkiviisaus oli taas paikallaan...

Kokemus sinänsä
Oli mukava käydä tutustumassa paikalliseen suunnistuskulttuuriin mutta täytyy todeta että mieluummin etsiskelen rastilippuja vaikkapa Päijät-Hämeen avokallioilla tai niissä ryteikköisemmissäkin maastoissa. Sukset täytyy myös kaivaa esiin Suomessa pikimiten, viime talvi taisi olla ensimmäinen kun en hiihtänyt metriäkään. Berliinissä oli kyllä lunta parisen kuukautta (poikkeuksellinen talvi täällä) mutta sitä oli vähän ja varsinaiset ladut sijaitsevat kauempana kaupungista.

Kokonaisuutena aika täällä on ollut mukavaa, takaisinkin on tietysti kiva palata. Ensi kevään rasteilla sitten jo nähdään!

Lahden alueen korttelikuppi 2007

- keskiviikkoiltaisin tammi-maaliskuussa

Tarkoitus tarjota suunnistusharjoituksia kaikenkokoisille ja ikäisille seuraan, sarjaan ja sukupuoleen katsomatta.

Radat: A-rata, vaativa, matkana n. 6-7 km. B-rata, helpompi, matkana n. 3-4 km.

Lähtö ja hajonta: Yhteislähtöinä, ryhmälähtöinä tai väliaikalähtöinä, hajontalenkein tai ilman. Suositellaan yhteislähtöjä yhdistettynä hajontalenkkeihin.

Rastit: Rasteilla rastilippu, kreppi, heijastin, Emit tms.

Leimaus: Emitillä, kosketuksella lippuun tai muulla ratamestarin määräämällä tavalla.

Ilmoittautuminen: Viimeistään harjoitusta edellisenä päivänä ratamestarille sähköpostilla, tekstiviestillä tai soittamalla. Paikanpäällä ilmoittautuminen tuplaosanottomaksulla ja varauksella, onko karttoja.

Ratamestarit toimittavat tulokset välittömästi osoitteeseen info@yokuppi.net

1000-[(kilpailijan aika - voittajan aika)/voittajan aika]x1000. Voittaja saa 1000 pistettä ja kaksi kertaa voittajan aika antaa nolla pistettä, minimi pistemäärä hyväksytysti radan kiertäneille on kuitenkin 400. Ratamestari saa järjestämästään osakilpailusta 999 pistettä. Lopputuloksiin lasketaan viiden parhaan osakisan pisteet.

Osallistumismaksu: 3 • / kilpailu, alle 18-vuotiaat Lahden alueen nuoret sekä aluevalmennusryhmään kuuluvat ilmaiseksi.

Ennakot, tulokset, pisteet & kalenteri

www.yokuppi.net

Hippo-Cup 2007. Hippo-suunnistuskoulun yhteydessä nuoret rastivarsat kisailivat syyskaudella perinteisen kolmiosaisen Cup-kisan. Kisat käytiin Ampumaradan/ Sudenkuopan maastossa 9.8., Virkkeenmäellä 23.8. ja Urheilukeskuksen maastossa 6.9.2006. Cup-kisassa oli osallistujia yhteensä 36 (viime vuonna 24).

Yhteistulokset:

D6RR: 1) Kaisu Kyrö 3

D8RR: 1) Anni Kyrö 9, 2) Elisa Anttila 6, 3) Hanna Jähi 3, 4) Salla Päivähonka 1

D10RR: 1) Maiju Leirimaa 12, 2) Kia-Lotta Hirvonen 6, 3) Tuuli Päivähonka ja Jemina Virtanen 5, 5) Janina Virtanen ja Janica Rantamaa 4, 7) Lotta Muje 3

D12TR: 1) Susanna Aalto 10, 2) Minna Leirimaa 8, 3) Nona Färlin 7, 4) Maria Anttila 5

D13: 1) Jenna Kuoppamäki 2

D16: 1) Sanni Lepola 1

H4RR: 1) Akseli Konttila 1

H6RR: 1) Veikka Orava 3

H8RR: 1) Aatu Orava 13, 2) Lauri Leirimaa 7, 3) Eemi Konttila ja Eemeli Kiljunen 6, 5) Santtu Vesamäki 4

H10RR: 1) Valtteri Rantala 9, 2) Juho Anttila 6, 3) Miska Tervala 3

H12TR: 1) Tatu Leirimaa 10, 2) Lassi Hirvonen 7, 3) Juho Kuoppamäki 4, 4) Sami Vesamäki 1

H14: 1) Tommi Leirimaa 6, 2) Olli-Petteri Hirvonen 5, 3) Henri Munukka 4

H15: 1) Niklas Sinkkonen 2

* * *

Kauden 2006 menestyksen perusteella palkitut nuoret

D16: Sanni Lepola
SM-sprint 4., SM-pitkä 11., SM-viesti (D20) 11., SM-yö 16., SM-keski 19., SM-erik.pitkä 28., AM-hisu kultaa, AM-pitkä kultaa, AM-pika kultaa, AM-partio kultaa, AM-viesti hopeaa, AM-norm pronssia, Prisma-rastit 2. Ranki (D16): 21. luokka: 1

D14: Siiri Lepola (AM-hisu viesti kultaa, AM-yö kultaa, AM-hisu hopeaa, AM-partio hopeaa, Maakuntaviesti nuoret hopeaa, Seuran mestari päivä, Iitti-suunnistus 3., Hollola-rastit 3.) Luokka 2.

D12: Susanna Aalto (AM-partio hopeaa, AM-oravapolku hopeaa, AM-norm hopeaa, Hippo-Cup 1.) luokka: 3.

D10: Kia-Lotta Hirvonen (AM-oravapolku hopeaa, AM-viesti hopeaa, Seuran mestari päivä, LaTa 1.) Luokka 2.

D8: Anni Kyrö (AM-viesti hopeaa, AM-oravapolku pronssia, Hippo-Cup 1., Seuran mestari päivä, Hollola-rastit 1.) Luokka 2

D6: Kaisu Kyrö (Hippo-Cup 1.)

H14: Olli-Petteri Hirvonen (AM-partio kultaa, AM-hisu viesti kultaa, AM-oravapolku kultaa, AM-viesti kultaa, AM-yö kultaa, Maakuntaviesti nuoret hopeaa, Seuran mestari yö, LaTa 2., Iitti-suunnistus 4.) Luokka 2.

H12: Tatu Leirimaa (AM-pika kultaa, AM-partio kultaa, AM-yö kultaa, Maakuntaviesti nuoret hopeaa, AM-oravapolku hopeaa, AM-norm hopeaa, AM-viesti hopeaa, Hippo-Cup 1., Seuran mestari päivä, Seuran mestari yö, Iitti-suunnistus 3.) Luokka 2

H10: Valtteri Rantala (AM-oravapolku kultaa, AM-viesti hopeaa, AM-norm pronssia, Hippo-Cup 1., Seuran mestari päivä, LaTa 2., Lahti-Suunnistus 9., Iitti-suunnistus 1., Hollola-rastit 1.) Luokka 1

H8: Lauri Leirimaa (AM-norm kultaa, AM-viesti hopeaa, Seuran mestari päivä, Hollola-rastit 1.) Luokka 2

H6: Veikka Orava (Hippo-Cup 1., Seuran mestari päivä) Luokka 3.

Kesämatka Pohjois-Norjaan 29.6-6.7.2007

Kesäleirimme suuntautuu unelmamaisemiin Pohjois-Norjan rastiviikolle (www.mg-norway.no) Tromssan ympäristöön.

Lähtö perjantaina 29.6 klo 8.00 Pekolan talleilta Lahdesta. Paluu samaan paikkaan pe 6.7 n. klo 20.00. Kuljemme Laihon Ramin kyyditsemänä Jyväskylän kautta.

Matkalla yövymme ja harjoittelemme Pellossa Ritavalkean hiihtokeskuksessa.

Rastiviikon osakisat ovat iltaisin 30.6, 1.7 ja 3.7, 4.7. Muuna aikana tietysti harjoitellaan loistavissa rinnemaastoissa. Eskolan Mikko ja TP ovat tulossa joukolla mukaan, joten harjoitteluseuraa löytyy suoraan huipulta. Tavoitteena on löytää yöpaikka koko bussilliselle täysihoidolla lähistöltä.

Matkan kokonaisbudjetti/aikuinen on n. 400 eur., edellyttäen vähintään 40 hlöä matkalle. Seuramme nuorille ja eliittisarjalaisille on omakustannehinta hieman alempi.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Markku Hämäläinen: hama@phnet.fi tai 0400-769603 viimeistään 15.5.2007 mennessä. Esiinnymme yhden yhteistyökumppanin nimissä, jolloin kaikki pyörii helpommin. Seuraa päivittyviä matkatietoja kotisivuilta!

Lähde mukaan unohtumattomalle seikkailumatkalle…

Protesti D43 viestissä

JOHN LAUKKA

43-viestit suunnistettiin hellesäässä 5.-6. elokuuta Finspångin ulkoilualueen vauhdikkaissa metsissä noin 30 kilometriä luoteeseen Norrköpingistä. Kilpailukeskus oli kompakti ja hyvin toimiva Grosvadin urheilukentän ja sitä ympäröivän pellon alueella. Kartta, maasto ja radat olivat hyviä. Rastivarsat osallistui viesteihin neljällä joukkueella. Parhaimmillaan miesten 43-kymmenikkö oli viidentenä viestin puolivälissä päätyen plakettisijalle 9. Vastaava kakkosjoukkue sijoittui 65. H55-joukkueen kohtakoksi tuli ”opintomatka”. RaVa:n naisille oli käydä samoin! He osallistuivat ensi kertaa viestiin joukkueella Kirsi, Tarja, Anneli, Päivi ja Maarit. Joukkueen sijoitus parani jokaisella osuudella. Maarit juoksi maaliin hienosti plakettisijalla 14. Vaan kuinkas kävikään!

Sport Ident-tikku poikki!

Maalilinjan jälkeisessä maalileimauksessa Maaritin kilpailun järjestäjien lainaama Sport Ident-leimauspuikko ei enää toiminut. Lähemmässä tarkastelussa todettiin, että Sport Ident-tikku oli poikki! Tällöin maalitoimitsija ilmoitti ottavansa ajan käsiajanotolla. Maarit jatkoi maalikarsinaa myöten leimojen tarkastuspisteeseen. Hän näytti katkennutta tikkua ja kertoi, että hän oli leimannut normaalisti viimeisellä rastilla ja rastileimasin oli antanut hänelle hyväksymismerkkinä valovälähdyksen ja kaksi piippausta. Toimitsija otti taas ajan käsiajanotolla. Jonkun ajan kuluttua toimitsija ilmoitti, että heidän pitää lähteä käymään viimeisellä rastilla etsimässä Sportident-tikun katkennut osa. Katkennut osa löytyi jumittuneena leimauslaitteeseen kiinni. Toimitsija sai sen irti irrotettuaan leimauslaitteen rastipukista, käännettyään sen ylösalaisin ja ravistettuaan sitä voimakkaasti. (Kuva) Tämän jälkeen palattiin leimantarkastuspisteeseen, katkennut pala laitettiin leimaustarkistuslaitteeseen ja kilpailijan todettiin suorittaneen radan oikein ja tulos oli hyväksytty.

Väärä loppuaika - naiset tuohtuneina teltalle

Jonkun ajan kuluttua joukkueen tulos tuli tulostaululle. Hämmästys oli suuri, kun aika ja sijoitus eivät olleet oikein! Naiset ottivat heti yhteyden kilpailun järjestäjään, selvittivät mitä Maaritille oli tapahtunut ja pyysivät korjaamaan ajan.

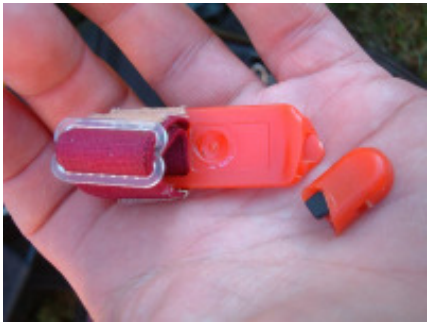

Selvitettyään asiaa järjestäjät ilmoittivat, että joukkueen loppuajaksi oli annettu se aika, kun leimantarkistuslaite oli todennut Maaritin suorittaneen radan oikein.

Naiset saapuvat RaVa:n teltoille pettyneinä ja tuohtuneina. Puheen sorina on kova ja selitellään mitä on tapahtunut. Alitajunnassani olin tiedostanut asian, mutta havahdun tilanteeseen vasta, kun kuulin Annelin painokkaat sanat ”nyt tarvitaan miehistä painoarvoa”.

Niinpä siinä sitten kuunnellaan miehissä mitä oli tapahtunut. Kuin huomaamatta allekirjoittanut oli valittu RaVa:n edustajaksi selvittämään asiaa. Olisihan seuran jäsenissä ollut varmasti paremmin Ruotsin kielen hallitsevia. Toin sen esille, mutta ei auttanut. Koin naisten kokeneen vääryyttä ja ilmoitin sitten käyttäväni keskustelussa vanhaa taktiikkaa ja puhua molemmille osapuolille vierasta kieltä englantia.

Hämäläinen härkäpäisyys vastaan länsi-götanmaalainen päättämättömyys

Neuvottelutaktiikkana oli: ensin vähän small talkia, sitten faktat ja ”norsun kärsivällisyys”, tavoitteena oikeudenmukainen ja urheilijaystävällinen päätös. Neuvottelu alkoi hyvässä hengessä ja tuntui siltä, että meitä kuunneltiin. Järjestäjät vetäytyivät syrjemmälle neuvottelemaan keskenään ja kutsuivat lisää oman organisaation jäseniä kuultavaksi. Olin tietoinen ruotsalaisten demokraattisesta, neuvottelevasta ja pohdiskelevasta johtamiskulttuurista.

Muutamaan kertaan meille käytiin ilmoittamassa, että ilmoitustaululla oleva tulos on oikein eikä sitä muuteta. Emme hyväksyneet tätä. Pitkällisen pohdinnan jälkeen meille ilmoitettiin, että joukkueen tulokseksi voitiin hyväksyä vain se aika, jolloin leimantarkistuksessa luettiin ankkurin leimat! Me ilmoitimme, että emme tyydy tähän päätökseen. Sitten kuulutettiin palkintojen jako ja kilpailun johtaja sekä kaupungin edustaja siirtyivät jakamaan palkintoja!

Palkintojen jaon jälkeen keskustelu jatkui. Vaikka hurrien jahkailu ja päättämättömyys alkoi jo ottaa pattiin,

muistin hyvän neuvottelijan opit: pysy rauhallisena, hymyile ystävällisesti, älä näytä tunteitasi, säilytä katsekontakti, kertaa faktat rauhallisesti. Jos keskeytetään, älä ole huomaavinasikaan vaan jatka sujuvasti siirtymällä seuraavaan asiaan ja palaa myöhemmin takaisin. Näin edettiin. Todettiin taas kerran, että

- Maarit oli käyttänyt järjestäjien Sport Ident-leimauspuikkoa
- vika ei ollut siis Maaritin omassa vaan järjestäjien antamassa laitteessa
- Maaritin mukaan ”tikku” oli ulkoisesti ollut aivan kunnossa ennen lähtöä ja toiminut moitteettomasti kilpailun aikana
- on mahdotonta katkaista tikkua leimausyksikön reikään ilman materiaalista heikkoutta tai murtumaa. Reikä on sen verran väljä, että tikku nousee sieltä aina ylös, koska tikun kuminauha joustaa herkästi ja tikun materiaali on sitkeää muovia
- **leimauspuikko oli saattanut olla viallinen, osittain murtunut jo ennen lähtöä esim. mahdollisesta talvikäytöstä ja pakkasessa saaduista kolhuista johtuen**
- leimausyksikön reiässä oli saattanut olla jotain ylimääräistä likaa ja puikon murtuminen oli saattanut osittain johtua siitä
- viimeisen rastin leimausyksikkö oli antanut ”hyväksytty leimaus” merkin, valoväläyksen ja kaksi piippausta ja siten antanut kilpailijalle luvan jatkaa maaliin

- kilpailija oli ylittänyt maalilinjan siinä hyvässä uskossa, että oli suorittanut kaikki leimaukset oikein niin kuin järjestäjien laitteet olivat kilpailijalle näyttäneet.

Hämmästyttävää oli muutos järjestäjien käyttäytymisessä. He syyttivät aggressiivisesti kilpailijoita epärehellisyydestä. He yrittivät selittää, että kilpailija on saattanut kaatua ja leimauspuikko on voinut vaurioitua siinä yhteydessä tai kilpailija on leimannut liian kovalla kiireellä. He perustelivat, että on hyvin yleistä, että kilpailijat yrittävät huijata järjestäjiä erityisesti leimauk-sissa.

Vaikka järjestäjät hyväksyivät kaikki meidän selvitykset mahdollisiksi, he eivät muuttaneet kantaansa. Kilpailunjohtaja ilmoitti, että meidän pitää ymmärtää ja olla tyytyväisiä siitä, että he ovat olleet niin ”joustavia ja ymmärtäväisiä”, että ovat hyväksyneet sääntöjen vastaisesti joukkueellemme tuloksen. Hän lisäsi vielä, että periaatteessa he kyllä hyväksyvät perustelumme, mutta eivät voi enää hyväksyä tulosta, kun palkinnot on juuri jaettu. Järjestäjät ja muut kilpailujoukkueet eivät olisi voineet hyväksyä tätä. Ei auttanut vaikka sanoin, että uskoin, että kaikki kilpailijat olisivat hyväksyneet kilpailunjohtajan myönteisen päätöksen. Kaikki meidän joukkueen kilpailijat ovat hyvin kokeneita

kilpailijoita eivätkä olleet palkintojen perään vaan yksinkertaisesti haluavat vain oikean tuloksen.

Lopputuloksena muutaman tunnin keskusteluista oli, että järjestäjien aika on ja pysyy. Piste. He ilmoittivat, että meidän oli tehtävä asiasta kirjallinen protesti kilpailunjohtajalle, jos emme ole

tyytyväisiä, mutta se olisi turhaa! Ilmoitin, että meidän naiset harkitsevat asiaa, nukumme yön yli niin kuin kaikissa hyvissä päätöksissä ja ilmoitamme aamulla mitä tehdään.

Yöllä oli luettu sääntöjä - naisten joukkue hylättiin!

Tapaaminen aamulla kilpailunjohtajan kanssa oli hyvin kylmäkiskoinen. Ilmoitimme tekevämme protestin ja kysyimme uudelleen kenelle se osoitetaan. Yllätykseksemme kuulimme, että se pitikin osoittaa postitse kilpailunjohtajan sijaan Länsi-Götanmaan suunnistusliiton puheenjohtajalle. Kilpailunjohtaja uhkasi, että hän joutuu hylkäämään joukkueenne, jos teemme protestin! Ilmoitin, että sillä ei ole mitään vaikutusta, teemme protestin joka tapauksessa. Vaikka Maarit oli tapahtumien uhri, hänestä alkoi varmasti tuntua siltä, että häntä kohdeltiin suuren luokan rikollisena.

Kysyin infosta Ruotsin suunnistusliiton sääntöjä. Toimitsijamies selvitti asiaa jonkin aikaa ja ilmoitti, että heillä ei ole kilpailupaikalla sääntökirjaa, mutta he voivat tulostaa säännöt netistä. Säännöt saatiin, niitä luettiin ja sitten kirjoitettiin seikkaperäinen kirjallinen protesti. Loppukaneetiksi laitettiin tarkoituksella, että kilpailunjohtaja olisi voinut sääntöjen suomalla harkintavallalla päättää asian kilpailijan eduksi, mutta ilmeisesti ”halusi” tuoda tapauksen ylemmän instanssin tietoon ja päätettäväksi. Suomessa sitten todettiin nettituloksista, että ”piru, ne olivat hylänneet naisten joukkueen kokonaan”.

Protestin vastaus

Protestimme toisena loppukaneettina oli ”Odotamme kirjallista vastausta perusteluineen ja uusia virallisia tuloksia”, allekirjoitus, osoite ja sähköpostiosoite. Parin päivän päästä sain englannin kielisen Emailin Länsi-Götanmaan Suunnistusliiton puheenjohtajalta. Hän oli vastaanottanut protestimme ja ilmoitti, että saamme vastauksen 21 vuorokauden kuluessa. (Juuri niin kuin Ruotsin säännöt velvoittavat).

Kirjoitin pitkän ja kohteliaan sähköpostikirjeen vastaukseksi. In English again. Of course! Kiitin häntä vastaanottoilmoituksesta. Kerroin, että protesti oli tehty ensinnäkin hyvässä urheiluhengessä saadaksemme oikeutta kilpailijoillemme ja toiseksi antaaksemme esimerkin henkilöille, jotka kirjoittavat ja kehittävät suunnistussääntöjä. Mielestäni jokaisen kilpailijan, valmentajan ja joukkueen johtajan on velvollisuus auttaa sääntöjen kehittäjiä työssään. Korostin, että varmasti kaikki tiedämme, että kun tällaisia asioita sattuu, kyse on useiden asioiden yhteensattumasta ja Murphy on vielä läsnä. Sitten pitkä lista faktoja ja todistuksia, että kilpailija ei ollut rikkonut Ruotsi suunnistusliiton sääntöjä sääntöpykälät luetellen. Liitteiksi laitoin pari kuvaa rikki menneestä leimauspuikosta ja kuva Maaritista viimeiseltä rastilta heti leimauksen jälkeen. Kerroin muutamalla rivillä järjestäjien suhtautumisesta asiaan. Lopuksi vetosin vastaanottajan psyykeen. Tällaisten asioiden käsittelyllä on valtava vaikutus kilpailijoihin. Se antaa joko myönteisen tai kielteisen kuvan kilpailun järjestäjistä. Se joko synnyttää hyvän urheiluhengen tai romuttaa sen. Jokainen kilpailija haluaa tulla oikeudenmukaisesti kohdelluksi.

20. elokuuta sain sähköpostissa vastauksen. Länsi-Götanmaan Suunnistusliito oli käsitellyt asian ja hyväksynyt protestimme. Perusteina oli, että Ruotsin suunnistussäännöt eivät antaneet asiaan minkäänlaista ohjeistusta, eikä voitu sulkea pois mahdollisuutta, että järjestäjien antama leimauspuikko oli voinut olla viallinen jo ennen lähtöä. Samassa päätöksessä velvoitettiin järjestäjiä korjaamaan tulokset käsiajanoton mukaisiksi. 8. syyskuuta ilmestyi kilpailun nettisivuille pieni ilmoitus, että ÖOF oli päättänyt hyväksyä naisten joukkueen tuloksen ja sijoitus on 14. Myöhemmin myös tulokset korjattiin. Päätöksestä meni kopio Ruotsin suunnistusliittoon sääntöryhmälle ja ÖOF:n puheenjohtaja lupasi seurata aiheuttaako tapaus tarkennuksia sääntöihin.

Mitä opittiin?

Säännöt on hyvä osata niin kilpailun järjestäjien kuin kilpailijoiden. Säännöt on oltava kilpailupaikalla ja kilpailijoiden saatavilla infosta. Nyt tuli luettua ainakin sieltä täältä sekä Ruotsin että Suomen sääntöjä. Sport Ident-leimausjärjestelmä oli aika näpsä systeemi. Se ilmaisee kilpailijalle, kun leimaus on hyväksytty. Meillä käytössä oleva Emit on kuitenkin ainakin kilpailijan oikeusturvan kannalta parempi, koska tarkastuslipukkeesta voidaan todeta leimaukset jälkikäteen, jos elektroniikka ei toimi. Sport Ident-järjestelmässä ei ole mitään tarkistusmahdollisuutta! Jos elektroniikka ei toimi, kilpailija kärsii. Kun tulosta ei voida tarkastaa, seuraa automaattisesti hylkäys.

Hienoa, että asiaan saatiin oikeudenmukainen ja urheilullinen päätös sekä Ladien joukkueelle heidän ansaitsema lähtönumero 14 ensi vuodeksi Åtvidabergiin. Myös mitali on tätä luettaessa löytänyt tiensä Suomeen. Varmaankin saatiin myös lisää yhteenkuuluvuuden tunnetta ja seurahenkeä. Hyvä näin ja onnittelut vielä kerran koko naisten joukkueelle.

”Emit holder 57132”

Jäsenmaksut 2007

Jäsenmaksujen hinnat vuonna 2006: Perhejäsenmaksu **25 euroa**, aikuisjäsen **12 euroa** ja alle 19-vuotias **5 euroa**. Jäseneksi liittyminen tapahtuu yksinkertaisesti maksamalla valittu maksu seuran tilille (Orimattilan OP): 530807-424912.

Kirjoita maksuun selkeästi 1) oma nimesi ja kaikkien muidenkin nimet, joita maksu koskee sekä 2) osoitteesi. Osoitetieto on tärkeä, jotta jäsenrekisteri pysyy ajantasalla. Jos pankkisiirron tila ei riitä kaikkien tietojen välittämiseen toimita tiedot suoraan jäsenrekisterin ylläpitäjälle, Susanna Hämäläiselle (susanna.hamalainen@pp.inet.fi, GSM 040 741 2675)

Jäsenedut:

- Seuralehti “Rastiväli” kaksi kertaa vuodessa postitse kotiin (1/talous)
- Osanottomaksut kansallisiin ja alueellisiin kilpailuihin
- Edulliset yhteismatkat suurviesteihin (Jukola ja Halikko)
- 20 euron alennuksen Orimattilan Iltarastien kausikorttista
- Seuran salivuorot (pelit ja ohjatut jumpat) talvikaudella
- Seuran järjestämät suunnistusharjoitukset kesäkaudella

Kilpailumaksut 2007

Rastivarsat maksaa jäsenilleen vuonna 2006 suunnistuskilpailujen osallistumismaksuja seuraavasti:

- kansalliset kilpailut max 5 kpl
- aluemestaruuskilpailut
- viestit
- Suomenmestaruuskilpailut

Rastiviikot kuuluvat omakustanteisiin kilpailuihin. Poikkeuksena juniorisarjalaiset, joille maksetaan kaikki suunnistuskilpailut. Yli viisi kertaa kauden aikana kansallisiin kilpailuihin osallistuneet saavat kauden päätteeksi omavastuun suuruisen maksulapun.

Jälki-ilmoittautujat hoitavat ilmoittautumisensa ja osanottomaksut suoraan kisajärjestäjille. Jos jäät pois kilpailusta ilman hyvin painavaa syytä, niin luonnollisesti maksat osanottomaksu takaisin seuralle.

Tiedustelut: Tuukka Tuomala

JOHTOKUNTA 2007

Jouni Tourunen, puheenjohtaja	Tilhentie 9, 16300 Orimattila puh. (03) 777 7006
Jorma Hämäläinen, sihteeri	Koulutie 12, 16300 Orimattila puh. (03) 777 3825
Markku Hämäläinen	Lemmentie 11 A 3, 16300 Orimattila puh. (03) 777 1149
Anneli Laine	Tietäväläntie 401, 16300 Orimattila puh. (03) 777 4274
Jari Lehtonen	Salpatie 6 D35, 15880 Hollola puh. 050 557 2565
Antti Lepola	Laihotie 10, 15860 Hollola puh. (03) 780 1676
Veli-Matti Onnela	Luhtikyläntie 299, 16300 Orimattila puh. (03) 777 3775
Esa Orava	Tiiralokintie 9, 16300 Orimattila puh. 040 591 2771
Tuukka Tuomala	Tiiralokintie 11, 16300 Orimattila puh. 0500 469 341

VALIOKUNNAT 2007

KUNTOSUUNNISTUSVALIOKUNTA
Esa Orava, Risto Orava, Heikki Lario, Jouni Wallin, Juha Vähämartti, Harri Kettunen ja Petri Silvola.
- kuntosuunnistuksen järjestäminen, kalusto, materiaali, yhteistyö naapuriseurojen kanssa
- yösuunnistuskuntorastit syksyllä
- ratamestarikoulutus
- starttikurssi

NUORISOVALIOKUNTA
Antti Lepola, Jussi-Petri Hirvonen, Juha Kyrö, Taina Kuoppamäki, Hanna Laine, Vuokko Leirimaa, Arttu Munukka, Päivi Orava, Juha Rantala, Pekka Raunio ja Emmi Henttonen.
- Hippo-suunnistuskoulu, Hippo-Cup
- organisointi, ryhmät
- ohjaajien koulutus
- leirit, salivuorot
- kilpailuttaminen + viestit

TALKOO-JA TALOUSVALIOKUNTA
Veli-Matti Onnela, Markku Toivonen, Hannakaisa Haanpää, Timo Hämäläinen, Jouni Mattila, Risto Orava, Juha Suomela ja Kalevi Aalto.
- kisajärjestelyt, varainhankinta, kampanjat, tapahtumat, ravintola, yhteistyösopimukset

TIEDOTUSVALIOKUNTA
Esa Orava, Susanna Hämäläinen, Kristian Leppänen, Mervi Suni.
- kotisivut, seuralehti, jäsenrekisteri, paikallislehdistö, postituslistat
- sisäinen, ulkoinen tiedotus + median hoito

VALMENNUSVALIOKUNTA
Markku Hämäläinen, Heikki Jokinen, Anneli Laine, Jari Lehtonen, Tuukka Tuomala, Hannu Laiho.
- kilpasuunnistus
- valmennustapahtumat, leirit, kilpailut + viestit, seuran mestaruuskisat yhdessä kuntosuunnistusvaliokunnan kanssa
- varusteet

KARTTAVALIOKUNTA
Jorma Hämäläinen, Jari Lehtonen, Jarkko Ryyppö, Sergei Sibilev, Lars Stenstrand
- kartoitussuunnitelmat/kisojen anominen am, kans., kv SM
- kartat

KISAILMOITTAJA
Tuukka Tuomala
Kuohutie 8 A 6, 16300 Orimattila,
puh. 0500 469 341
Ilmoittautuminen verkossa: Wilmo

JÄSENREKISTERI
Susanna Hämäläinen
Lauttakuja 2 A, 16300 Orimattila,
puh. 040 7412 675

PANKKIYHTEYS
OP Orimattila 530807-424912

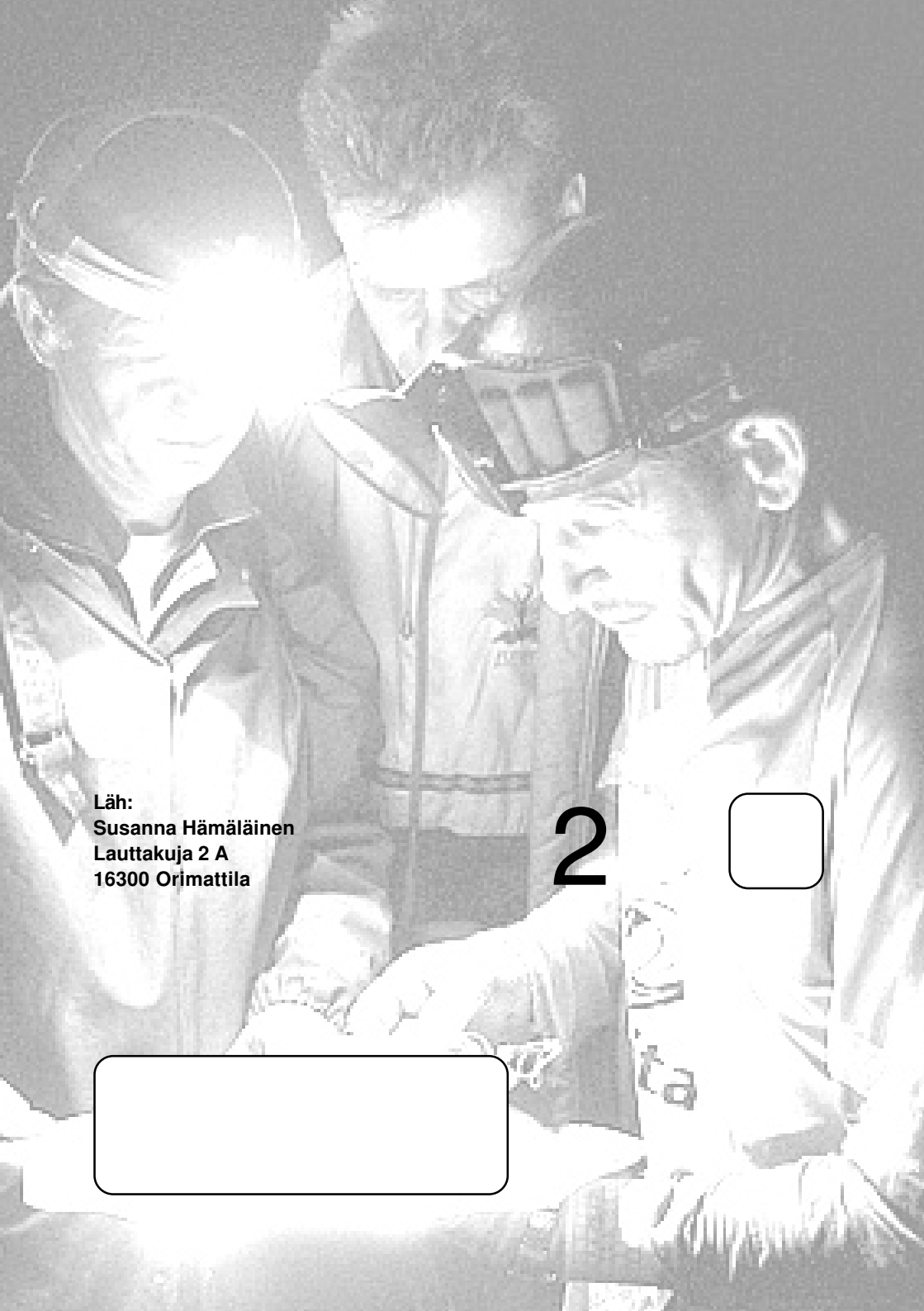

Läh:
Susanna Hämäläinen
Lauttakuja 2 A
16300 Orimattila

2